

köşe bucak Dünya

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

mart - nisan 2021 - sayı: 54 fiyatı: 20 tl

ISSN 1301-7687
773309768007

► Cumalıkızık ► Moravya ► Fener ► Erdener Koyutürk Röp. ► Sürmene ► Hukuk Müzesi ► Çank

Elektrik Enerjisini Yaşam Enerjisine

dönüştürmek için ihtiyacınız olan her şey Konya Enerji'de!

Elektrik enerjisini yaşam enerjisine dönüştüren ürünleri ile yüzlerce markanın bayiliğini üstlenen
KONYA ENERJİ size her zaman en kaliteli **Elektrik Ürünlerini** sunar.

DOĞADAN BİR *Mucize*

BU RAMAZAN BAYRAMI'NDA
MUTLULUĐU PAYLAŐALIM!

Bayramınız
Kutlu Olsun

TURKISH AIRLINES

A STAR ALLIANCE MEMBER

ALİ SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

DÜNYAYI GEZDİKÇE

Gittiğim ülkelerde tanıştığım insanlar bazen ismimi not alıyorlar. Kendi alfabelerinde not aldıklarında, kendi ismimi okuyamıyorum. Dünyamızda binlerce dil olduğunu biliyoruz, ama neredeyse bir o kadarda alfabe var. Bunu fark ettikten sonra, seyahatlerimde tanıştığım birine kendi alfabetiyle ismimi yazmasını rica ediyorum. Şimdi değişik kâğıtlarda, farklı kalemlele, değişik alfabelerle yazılmış ismim koleksiyonu oluşmaya başladı.

Bu nedenle bu sayı editör köşemde dergimizin isminin diğer alfabelerde yazılışını sizlerle paylaşmak istedim. Dergimizin ismi benim ismim gibi birebir yazıldığı için bazen ufak nüans farklılıklarıyla yazılabiliyor. İşte dünya alfabelerinde KÖŞE BUCAK DÜNYA Yazılışı

ኮሮሽ ቡካክ ዓለም (Amharca)

କର୍ନର ବୁକାକ ୱର୍ଲ୍ଡ (Oriya Dili)

कॉर्नर बुकाक वर्ल्ड (Marathi Dili)

KÖŞƏ BUCAK DÜNYA (Azerice)

KUTAK BUCAK SVIJET (Boşnakça)

世界的每個角落 (Çince)

گوشه بوكاك جهان (Farsça)

မုခ်ဆာဝ်ဂ် (Tayca)

កាសែតបូកាកពិភពលោក (Khamer Dili)

УГОЛ БУКАК МИР (Rusça)

코너 벅 월드 (Korece)

ຄໍ່າ ເຂດຊຸມຊົນ ໂລກ (Lao Dili)

Булангийн булан ДЭЛХИЙН (Moğolca)

Gülümseyişle...

YouTube : Köşe Bucasak Dünya
YouTube : Ali Sami Palaz

Ali Sami Palaz

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI KUTLU OLSUN

TURKISH AIRLINES

İÇİNDEKİLER

10
CUMALIKIZIK

16
MORAVYA

26
FENER

32
ERDENER
KOYUTÜRK
RÖPORTAJ

36
SÜRMENE

44
HUKUK
MÜZESİ

50
ÇARIK

52
SONRADAN
KÖYLÜ

62
BERA HOTEL

64
TAYLAND'DAN
İKİ İLGİNÇ
PAZAR

70
PORTFOLYO

76
DÜNYA
KAZAN
BİZ KEPÇE

15. Yıla
Özel

Çok Özel Fiyatlar

Bera Alanya
ALTERNATİFSİZ TATİL CENNETİ

+90 (242) 510 05 00 | www.bera.com.tr

f /alanyaberaotel @/beraalanyaotel t /beraalanyaotel

Bera Konya

www.bera.com.tr

bera
OLDING

GÜVENDE
KAL,
GÜVENLE
KAL.

Sahip olduğumuz
Güvenli Turizm Sertifikası
prosedürlerine tam bağlıdır.

KONFORLU
ODALAR

TOPLANTI
ORGANİZASYON.

FARKLI EĞİTİM VE SUNUM LARDA
EĞİTİM TOPLANTI SALONU İLE
KATILIMIZI İZLEDİYİZ.

+90 332 238 42 42
www.bera.com.tr

TÜRK MUTEAĞININ
EN GÜZEL TATLARI

EN
MUTLU
ANLAR
İÇİN.

Sevdiklerinizle beraber
güven ve huzur ortamında
konaklamaya adresi.

BERA.COM.TR | KONYA

#özelbirkonum

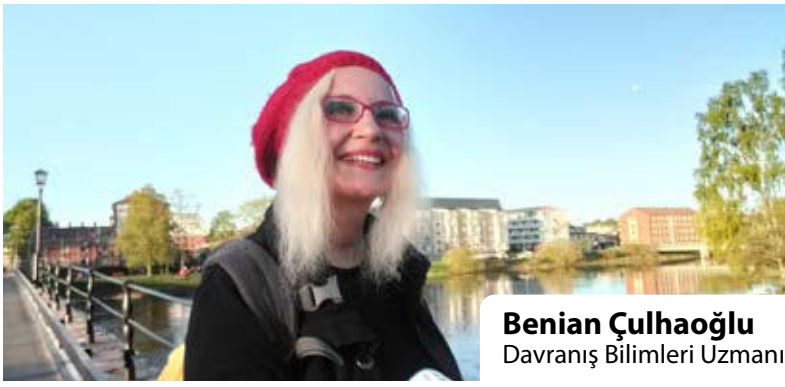
Şifalı Tatilin Tam Zamanı

Karatay Termal Tatil Köyü'nde
konforlu ve rahat bir konaklama
deneyimi sizleri bekliyor.

 KARATAY
Termal Tatil Köyü

İsmil, 21867. Sokak 80B-A, 42290 Karatay/KONYA
+90 332 221 66 66 | karataytermal.com

Benian Çulhaoğlu
Davranış Bilimleri Uzmanı

AŞKIM SÉYAHAT

MÜZELERİ ZİYARET ETMEK İÇİN 15 NEDEN

Turizmin gelişmesine paralel olarak modern denilebilecek müzelerimizin sayısı her geçen gün artıyor. Bu sevindirici bir gelişme ancak halkımızın müzelere olan ilgisinin beklenen düzeye ulaştığını söyleyemeyiz.

Müzeler bir kısmımız için hala can sıkıcı mekânlardır. Bu kültürel gezilerin önemini göz ardı edenler keyif alanlara da anlam veremezler.

Müzeleri neden ziyaret etmeliyiz? Ziyaret nedeni bireysel ya da toplumsal olabilir. Bu konuya biraz olsun ışık tutmayı aynı zamanda yeni müze severler kazandırmayı umuyoruz.

Müzeleri gezmek neden önemlidir?

1) Ufkunuzu genişletir.

Müze ziyaretleri insana dünyaya farklı bakmayı öğretir. Müzede gördüğünüz her şeyin bir hikâyesi vardır. Gözlem ve incelemeleriniz neticesinde ait oldukları döneme ilişkin pek çok şey öğrenirsiniz. Bir sanatçıysanız bu bir keşif yolculuğuna dönüşür. Eseri yapan sanatçıyla empati kurmanızı sağlar. Her bir sanat eseri ruhunuzda yeni bir kapı açar. Sanatçının neler yaşayıp hissettiğini anlamaya çalışırsınız.

2) Dünyayı keşfetmenizi sağlar.

Müze ziyaretleri ile sadece insanlık tarihini öğrenmekle kalmaz, aynı zamanda farklı milletlerin kültürlerini öğrenir, inanç ve ahlaki değerleri hakkında bilgi edinarsınız. Eski eserler, geçmişleri hakkında çok katmanlı bilgi verir. Bir Roma su testisi bize insanların nasıl su içtiğini ve sosyalleştiklerini gösterir. Sınıf ve statünün ziyafet ve sosyalleşme üzerindeki etkisi hakkında düşünmeye teşvik eder. Özellikle sanat eserleri, içinde bulundukları çağı yansıtan örneklerle doludur. Mesela: Yaşamının bir bölümünü Güney Pasifik'te geçiren Fransız post-empresyonist ressam Paul Gauguin'in eserlerine baktığınızda Tahiti kültürü hakkında pek çok şey öğrenebilirsiniz.

3) Aidiyet duygusu yaratır.

Yerel müzeler belirli bir bölgenin tarihini tanımanın harika bir yoludur. İnsanda bir topluma, bölgeye ait olma duygusu yaratır.

4) Dünya mirasına katkısı büyüktür.

Müzeler, geçmişte yaşamış toplumları bilim ve sanat açısından ele alarak, geçmiş ile gelecek arasında köprü kurar. Yaşamlara ait görsel, yazınsal ve işitsel her türlü belgeyi saklayıp koruduğu gibi, gelecek kuşaklar tarafından görülmesini de sağlar. Soyut olan bir takım bilgiler, müzeler sayesinde somut hale gelir. Tarihe dokunabilir, hissedebilir, yaşayabilirsiniz. Tarih içinde yolculuğa çıkmak için bir bilet almanız yeterlidir.

5) Kültürel değerlerin korunmasını sağlar.

Müzeler kültürel değerlerin korunması açısından aynı zamanda birer araçtır. Müzeleri gezdikçe milli kültür ve tarih bilginizin zenginleştiğini fark ederiz. Milli duygularımız güçlenir, ülkemize ve milletimize olan bağlılığımız artar.

6) İlham verir.

Hissiyatınızı ve ruhunuzu canlandıran, ilham veren mekânlardır müzeler. Yeniden şarj etmenizi sağlar. Diğer sanatçıların çalışmalarını gözlemlemek ilham vereceği gibi yeni fikirler doğmasına yardımcı olacaktır. Müzeler, müzik, mimari, tasarım ve edebiyat alanında birçok eserin yaratılmasını sağlar.

7) Sosyalleşmeyi artırır.

Müzeleri ziyaret etmek sosyalleşmeyi artırır. Gruplar halinde yapılan müze gezileri sanata ve kültüre olan sevginizi paylaşabileceğiniz insanlarla tanışmak için fırsat yaratır. Sadece kalıcı değil, geçici sergilere, atölye çalışmalarına, konferanslara da ev sahipliği yaptığından konuşacak, tartışacak pek çok konu sunar.

8) Ruhunuzu dinlendirir.

Müzelerin sessiz sakin ortamı huzur vericidir. Güzel sanat eserlerine bakıp anlamlarını düşünerek huzur ve sükûnet bulursunuz.

9) İyi bir eğitim kaynağıdır.

Müzeler, aktif öğrenmeyi sağlayan eğitim kurumlarıdır. Çocukların tarihe, kültür ve sanata karşı duyarlılığını artırır. Bugünün çocukları yarının liderleri olacaklar. Çocuğunuzu bir sanat galerisine, çocuk müzesine veya bilim müze-

sine götürdüğünüzde, tarihe yakından tanıklık etmesini sağlamış olacaksınız. Çocuklarımızın sanatın topluma yaptığı katkıyı deneyimleyerek büyümesi daha iyi bir dünya için şarttır.

10) Boş zamanlarınızı en iyi şekilde değerlendirmenizi sağlar.

Müze ziyaretleri, boş zamanların kaliteli değerlendirilmesine yönelik sosyal aktivitelerdir. Ebeveynler ve okul yönetimi çocuklara bu alışkanlığı kazandırmak için çalışmalıdır.

11) Eğlendiricidir.

Belki inanmayacaksınız ancak müzeler eğlenceli olabilir. Bilim müzeleri başta olmak üzere bazı müzeler eşsiz sergiler ve interaktif uygulamalarla gerek çocuklar, gerekse büyükler için yeni maceralar keşfedeceği, eğlenceli zaman geçireceği mekânlardır.

12) Hayal gücünü geliştirir.

Müzeler, bildiklerinizin ötesinde olanları merak etmenizi sağlar. Resim, heykel, fotoğraf gibi görsel sanat eserlerini görmek, incelemek hayal gücünüzü zenginleştirir.

13) Aydın bir toplum yaratır.

Müzelerin sanat ve kültürel faydalarının yanı sıra toplum üzerinde son derece olumlu etkisi vardır. Dünya mirasını koruyarak hem iyiyi hem de kötüyü tarihe geçirir. Sizin gibi sayısız ziyaretçinin hayatını zenginleştirmeye hizmet ettiği gibi, dünyayı şimdiki ve gelecek nesiller için daha aydınlık bir yer haline getirir.

14) Evde oturarak da gezme fırsatı yaratır.

Pek çok müze çevrimiçidir. Uygulamalardan dijital birçok şeyi indirebilir, eserler hakkında bilgi edinebilir, oturduğunuz yerde kendinizi geliştirebilirsiniz.

15) Turizmi geliştirir.

Müzeler turizm için çok önemlidir ve bir turistin ülkeyi ziyaret etme deneyimine önemli ölçüde katkıda bulunur. Bugün dünya çapında müzelerin yer aldığı şehirlerin turizm kazançlarının büyük bir kısmını müze gelirlerinin oluşturduğu bir gerçektir.

Hoşgeldin On Bir
Ayın Sultanı

Ramazah

Bu Ramazan Sizleri
Birbirinden Miss İftar Menülerimizle
Yalnız Bırakmıyoruz!

Her Gün **17** Çeşit
Gel-Al İftar Menüsü

65₺

Günlük İftar Menümüz İçin
Sayfamızı Takip'te Kalın!

/missmutfakcom

Sipariş Hattı
323 miss
6 4 7 7

miss
Mutfak

Melikşah Mh. Zühre Sk.
No:4 Meram / KONYA

OSMANLI YADİGÂRI CUMALIKIZIK

Muhtemelen aşına olabilirsiniz, “Kınalı Kar”, Osmanlının kuruluşunu konu alan “Kuruluş” veya Kurtuluş Savaşı’nı konu alan “Kurtuluş” dizi filmlerinden; yemyeşil Uludağ etekleri ve Bursa ovası arasına yerleşmiş, geleneksel Osmanlı sivil mimarisinin yapı örneklerine sahip olan Cumalıkızık’a. Tarihi dokusu bu güne kadar korunabilmiş sevimli Osmanlı köylerinden biridir Cumalıkızık.

1303 yılında Orhan Gazi tarafından fethedilen bölge, Oğuz boylarından biri olan Kızık'lara yerleşim yeri olarak vakfedilmiş ve çevre köylerle beraber Cuma namazları kılınan köyün adı Cumalıkızık olarak adlandırılmış. Çevre köylerin adları bu nedenle benzerdir: Hamamlıkızık, Derekızık, Değirmenlikızık, Fidyekızık(Fethiyekızık), Bayındır Kızık... Maalesef bu köyler özgünlüklerini kaybetmişlerdir.

Başka bir deyişe göre ise dağ ve ova arasındaki köylere de “Kızık” denir.

Osmanlıların Bursa’da ilk yerleştikleri bölgelerden olan Cumalıkızık, 180’i hâlen kullanılan, bazılarında ise koruma ve restorasyon çalışmalarının yapıldığı toplam 270 ev ile Osmanlı dönemi

konut dokusunu günümüze taşımaktadır.

Tarih ve çevre bilincine sahip köy halkının güler yüzlü ve samimi davranışları yabancı olmadığınızı hissettirecektir. Köy meydanında, köy geçmişine ışık tutan çeşitli eşyaların sergilendiği etnoğrafya müzesi ziyarete değer.

Köyde sadece insan ve at arabalarının geçebileceği genişlikteki yokuşlu yolların çevresinde, birbiri ardınca evler

sıralanmaktadır. Bazen de çıkmaz sokaklar... Tarım alanlarını korumak adına evler verimsiz bölgelere kurulmuş. Coğrafik yapıya uyum sağlayan kayrak taşı ile kaplı kaldırımsız, dar ve kıvrımlı yokuş sokaklardan sürekli olarak su akar.

Evler genelde 2-3 katlı olup, temel ve üzeri moloz taşıyla inşa edilirken üst yapı ahşap ve kerpiç kullanılarak tamamlanır. Çatılar kırmızı kiremitle kaplıdır. Üst kat çerçeveleri genellikle cumbalı ve kafeslidir. Çift kanatlı, demir tokmaklı ahşap kapılardan, "hayat" olarak adlandırılan, gündelik üretim faaliyetlerinin devam ettiği, evin serin ve havadar iç avlusuna geçilir. Bu bölümde gündelik kullanıma dönük mutfak, yatak odaları, oturma odaları, ahır, kümes, tuvalet, banyo, fırın bulunur. Üst katta ise seki üzerine serilmiş minderlerin olduğu rahat ve ışıklı odalar vardır...

Tarihî geçmişine uygun olarak restore edilmiş tescilli yapılar, ev sahiplerinin barınma ihtiyacını gidermenin yanında yerli ve yabancı turistlere, çay bahçesi,

lokanta ve butik otel olarak da hizmet vermektedir. Tamamen doğal ürünlerin kullanıldığı, zengin çeşitli, lezzetli ve doyurucu köy kahvaltısı, yanı başınızda semaverde demlenen çayla kişi başı 10-15 TL.

Haziran ayında "Ahududu" şenliği yapılır. Kestane ve ceviz üretimi, köy için ciddi bir gelir kaynağıdır. Köy kadınlarının yaptığı el işleri, reçeller, eriştelere, tarhanalar, cevizli ekmekler, yine köy kadınları tarafından köy meydanında satılmaktadır.

Nasıl Gidilir?

Cumalıkızık; Bursa ili, Yıldırım ilçesi sınırları içerisinde. Kendi aracınızla, Bursa şehir merkezinden Ankara yoluna çıkıp karayolunun 10. Kilometresinden itibaren yolun sağındaki Cumalıkızık tabelalarını takip ederseniz, yol ayrımından Uludağ yamaçlarına giden yol, sizi 3 kilometre sonra Cumalıkızık köyüne ulaştırır. Şehir içinden ve terminalden kalkan minibüs, belediye otobüsleri ile de yaklaşık yarım saatte köye ulaşılabilir.

mektedir. Hafif raylı sistem sayesinde hızlı ve güvenli bir şekilde ulaşım imkânı da mümkündür. Hafif raylı sistemin köye en yakın durağı, köyün 3 km aşgısında olan Ankara asfaltıdır. Burada indikten sonra köye çıkan minibüs veya otobüslere aktarma yapılır.

Hoş Geldin

Ya Şehr-i Ramazan

Ramazan-ı Şerifiniz Mübarek Olsun

Onbir ayın sultanı mübarek **Ramazan-ı Şerîf'in** başta milletimiz olmak üzere tüm İslâm Alemi için hayırlara vesile olmasını dilerim.

MUSTAFA
KAVUŞ
MERAM BELEDİYE BAŞKANI

www.meram.bel.tr
/meram.belediyesi

MORAVYA'DA TARİH DOLU BİRKAÇ GÜN

Yazı ve Fotoğraflar: **Ahmet Saral**

"Hikâyeye göre, yerel halktan bir adam bir bahse giriyor. Aynı gün içinde şehrin oldukça dışında koca bir ağacı devireceğini, ondan bir tekerlek yapacağını ve çarkı Brno şehrine kadar döndürerek getirebileceğini söylüyor. Bahsin başarısı imkânsız kabul edildiğinden adam elinde bu ahşap tekerlekle çıkageldiğinde halk kendisinin şeytandan yardım aldığına inanmış, herkes ondan uzak durmuş ve yoksulluk içinde ölmüş."

Gezmeyi seven herkesin muhakkak görmek istediği bir şehirdir Prag. Benim de uzun yıllara yayılmış seyahatlerimde yolum birkaç kez düştü Çek başkentine. Bu yazımda, beni en az Prag kadar meraklandırmış olan ve 2019 Ağustosuna kadar bir türlü seyahat etme imkânı bulamadığım bir başka güzel Çek şehri Brno'ya ve çok yakınındaki Olomouc'a (tarihî Almanca isimleriyle Brünn ve Olmütz) yaptığım yolculuktan aklımda kalan hatıralara yer vermek istiyorum. Almanya'dan Macaristan'a uzanan tren hattında yer alan şehirler arasında sayısız kereler yolculuk yaparken hep tren istasyonundan geçtiğim, tarihi önemini duyduğum Brno kentini görme istediğim zihnimde hep saklıydı. Sonunda bu isteği kardeşim Emre ve değerli Macar dostum Szabolcs ile beraber gerçekleştirmek mümkün oldu ve Prag'a kıyasla kalabalık turist gruplarının olmadığı şehrin ve çevresinin bize sunduklarının birkaç gün boyunca tadını çıkardık.

Çekya'nın en büyük ikinci şehri olan, Avrupa Birliği sınırları içerisinde de en büyük yüz şehir arasında bulunan Brno ülkenin Güneydoğu'sunda ve Moravya bölgesi sınırları içerisinde yer alıyor. Çekya, tarihi olarak Bohemya ve Moravya isimli iki bölgeden oluşmaktadır. 1940'lı yılların sonunda özerk statüsü

kaldırılan Moravya'nın başkenti olması- nın yanı sıra Brno, ülkenin kendine has ruhu olan orijinal bir Çek şehri olarak ilk adım attığımız andan itibaren hemen dikkat çekiyor. Bu bölgede sohbet ettiğimiz pek çok Moravyalı, bölgeleri dışında kalan yerlerden pek keyif almıyorlar ve başkent Prag'ı da ruhsuz bulduklarını hep bir ağızdan söylüyorlar. Tarım, kozmetik ve makine mühendisliği gibi iş kolları şehrin ekonomisine yön veriyor. Aynı zamanda saygın bir üniversiteye ev sahipliği yapıyor oluşundan ötürü de kendi yerleşik nüfusundan çok daha fazla sayıda hatırı sayılır gencin de burada yaşamasını beraberinde getiriyor. Şehrin mutfak kültürü, doğrudan ülkenin komşularıyla olan tarihsel etkileşimini hissettiriyor. Yerel meyhanelerde sunulan peynir tabakları ve peynir kullanılarak yapılan kızartmalar halk arasında çok tercih ediliyor. Bunun sebebi de özellikle demir perde döneminde et bulmakta yaşanan güçlükler karşısında bir alternatif yaratılması olarak gösteriliyor. Çekya bira üretimi ve bira kültürü konusunda dünyanın önde gelen ülkelerinden biri ve Brno kenti de itibarlı pek çok ulusal markaya ev sahipliği yapıyor.

Tüm sıradan turistler gibi biz de gezmeye tarihî kent merkezinden başladık. Buradaki meydan, 18. yüzyıldan günümü-

müze kadar sabahın erken saatlerinden akşam geç saatlere kadar sebze, meyve ve çiçek pazarının kesintisiz olarak kurulduğu bir yer. Meydanın ortasında, 1695 senesinde yapılan Barok tarzındaki Parnas Çeşmesi göze çarpıyor. Çeşmenin üzerinde Herkül'ün yeraltı dünyasının kapısının köpeği olan üç başlı Kerberos'u zapt ederken temsil eden üç adet kadın figürü ve en üstte de kıta Avrupa'sını simgeleyen muzaffer kadın figürü yakından izlerken bizleri büyülüyor.

Hemen ileride ana kulesi ile beraber eski belediye binası gözümüze çarpıyor. Önünde küçük bir turist kafesi var ve rehberin İngilizce anlatım yaptığını fark edince hemen kulak kabartıyoruz ve bunun bir hikayesi olduğunu öğreniyoruz. Rehber, tam o esnada belediye binasının ana kulesinin neden hafif kavisli olduğunu açıklıyor. 16. yüzyılda, şehrin ileri gelenleri binayı değiştirmeye ve mümkün olduğunca zarif bir şekilde dekore etmeye karar veriyorlar. Bunun için ünlü bir mimar davet ediliyor. Yetkililer, binayı şehrin en görkemli yapısı haline getirirse ona yüklü miktarda altın sözü veriyorlar, ancak restorasyonun tamamlanmasına yakın sözlerini tutmayacakları anlaşılıyor. Teslimatı henüz bitme-

mişken intikam almak için kasıtlı olarak kuleyi büküyor ve kusursuz olmamasını sağlıyor. Biz de açıklama üzerine kuleye dikkatlice bakınca bu eğimi hemen algılayabiliyoruz.

Brno Şehri ile bağlantılı birkaç efsane varmış; en iyi bilinenlerden biri Brno Ejderhası Efsanesiymiş. Brno halkını korkutan korkunç bir yaratık olduğu söyleniyor. Daha önce hiç böyle bir canavar görmemiş olan insanlar bu yüzden ona

ejderha diyorlar ve bir gün mutlaka karşılaştıkları korkusuyla yaşıyorlar. Bir seferinde cesur bir adam, ejderhayı kireçle doldurulmuş bir hayvan leşiyle kandırarak öldürmeye karar veriyor ve amacına ulaşıyor. Aslında dev bir timsah olan bu sözde ejderhanın çok iyi korunmuş gövdesi şimdi eski belediye binası'nın girişinde sergileniyor. Timsah ve ejderha temaları Brno'da yaygın. Çek dilinde timsah kelimesinin karşılığı olan "krokodýl" isminde çok popüler bir ba-

get yemeği var ve bizdeki döner gibi neredeyse her büfede satılıyor. Şehrin en popüler radyo istasyonunun adı da Radio Krokodýl. Brno ve başkent Prag'ı birbirine bağlayan şehirlerarası trene dilimizde Brno Ejderhası anlamına gelen Brněnský Drak deniliyor.

Bir diğer efsane de hemen Ejderha'nın yanında duvarda sergilenen ağaçtan yapılmış bir at arabası tekerleğine ait. Hikâyeye göre, yerel halktan bir adam bir bahse giriyor. Aynı gün içinde şehrin oldukça dışında koca bir ağacı devireceğini, ondan bir tekerlek yapacağını ve çarkı Brno şehrine kadar döndürerek getirebileceğini söylüyor. Bahsin başırsı imkânsız kabul edildiğinden adam elinde bu ahşap tekerlekle çıkageldiğinde halk kendisinin şeytandan yardım aldığına inanmış, herkes ondan uzak durmuş ve yoksulluk içinde ölmüş.

Mutlaka görülmesi gereken yerlerin biri de yine yukarıda anlattıklarımıza yürüme mesafesinde olan Aziz Peter ve Paul Katedrali'dir. Katedral, 11. yüzyıldan kalma bir şapelin yerine 14. ve 15. yüzyıllarda inşa edilmiş. 84 metre yüksekliğinde iki adet Neo-Gotik tarzda etkileyici kulesi olan mimari bugünkü haliyle 1909'da tamamlanabilmiş. Katedral, şehirdeki Petrov tepesinde yer aldığından her yerden bir şekilde görülebilmektedir. Burada öğrendiğimiz ilginç bir bilgiyi sizlerle paylaşmak istiyorum: Katedralin çanları geleneksel olarak öğlen 12 yerine bir saat önce 11'de çalınıyor. Efsaneye göre bunun nedeni 17.yüzyıldaki Otuz Yıl Savaşları'na uzanıyor. İşgalci İsveçliler Brno'yu kuşatma altına alırken kendilerine çok güvendiklerinden Ağustos'un 15'inde öğlene kadar şehri ele geçirmeyi başaramazlarsa saldırılarını iptal edeceklerine söz vermişler. Kuşatma de-

vam ederken bazı zeki vatandaşlar 15 Ağustos geldiğinde bir saat erkenden çanları çalmaya karar vermişler ve kuşatmayı kırıp İsveçlileri eli boş bırakmak için kandırmışlar. O günden beri şehrin kurtuluşunu hatırlamak için çanlar hep 11'de çalınmaya devam etmiş.

Tabii bu güzel şehri tepeden seyretmek şart olduğundan enerjimizi toplayarak kaleye gitmeyi de ihmal etmedik. Aslen 13. yüzyılda kurulan bir kraliyet kalesi olan Špilberk Kalesi, en geniş haline 17. Yüzyılda ulaşmış. Bugün şehrin başlıca anıtlarından birisi olan kalenin bir bölümü zamanında oldukça korkulan bir hapishaneymiş. İkinci Dünya Savaşı sırasında, savaş esirlerine kale duvarları içinde faşistler tarafından işkence yapılmış. Savaş sonrasında kale, Şehir Müzesi'ne dönüştürülmüş. Kalenin yanında iki adet Gotik şapel var. Kaleye çıkmak için genişçe bir parkın içinden geçilmesi gerekiyor. Špilberk Parkı, benzersiz bir bahçe mimarisi ile Çekya'nın ulusal kültürel manzarası olarak kabul ediliyor ve güçlü bir marka değeri. Kaleye çıkarken harcadığımız efor bu güzel parkta mümkün olduğu kadar çok vakit geçirmiş olmanın güzelliği ile kendini unutturuyor ve neredeyse tüm şehri 360 derece dolaşarak izleyebildiğimiz surların üzerinde kendimizi manzaranın güzelliğine bırakıyoruz.

Seyahatimizin bir parçası olarak şehrin dışındaki bölgeleri ve Moravya kırsalları-

nı da gezmeyi planladığımızdan bu noktada araba kiralamayı düşünüyoruz. Ne güzel bir tesadüf ki Çekya'da olduğum için sadece bir merhaba demek amacıyla telefon açtığım, uzun yıllar önce bir konserde tanıştığım Çek arkadaşım Jiří'nin (Yirji olarak okunur, George isminin Çekçe'deki karşılığıdır) Brno'ya taşındığını öğreniyorum. Kendisi o sıralar müsait olduğunu ve bize memnuniyetle eşlik edip arabasıyla gezdirebileceğini söylüyor. Kendisi ile buluşmak için şehir merkezinden 10 numaralı tramvay ile yaklaşık yarım saatlik bir yolculuğun ve mini şehir turunun ardından Bystrc durağına geliyoruz. Burası, Svratka nehri üzerinde kurulan bir baraja bağlı olarak oluşmuş bir baraj gölünün ilk durağı. Üzerinde yolcu taşımacılığı ve turistik gezintiler yapılabilen tekneler var ve bu tekneler karşılıklı olarak toplam on bir durağa uğrayarak gün içerisinde yolcu taşıyorlar. Bulunduğumuz noktada çeşitli açık hava mekanlarının yanı sıra birahaneler var. Göl manzarası eşliğinde arkadaşım ile hasret giderdikten sonra arabasıyla bizi Brno kırsallarına doğru götürüyor. Uğradığımız ilk durak olan Veveří Kalesi, yine tekne ile göl üzerinden de ulaşılabilen bir noktada. Kalenin hemen dışında Moravya'nın erken gotik döneminden kalma bir kilise mevcut. Önce buraya uğrayarak fotoğraflıyoruz.

800 yaşının üzerinde olan ve başlangıçta dük ve kraliyet kalesi olarak hizmet veren Veveří Kalesi tarihi şehir merkezinin yaklaşık 14 kilometre kadar kuzeybatısında bulunuyor. İnşaatına 12. yüzyılın başlarında başlanmış olan kale, Svratka nehrinin keskin bir şekilde döndüğü dar ve yüksek bir uçurumun üzerinde yer alıyor. Şehrin kuşatması sırasında savunma kalesi olarak görev yapmış, defalarca istilacıların saldırılarını püskürtmüştü. Kalenin modern

anlamda restorasyonuna 20. yüzyılın başında yeniden başlanmış ve bugün Veveří, şehrin en popüler yerlerinden biri durumunda. Kalede kaldığımız yaklaşık iki saat boyunca genelde çocuklu ailelerin gelip vakit geçirdiklerine şahit olduk. 1994 yılında, Veveří Kalesi tekrar halkın ziyaretine açılmış, ancak 1999'da aniden kapatılarak bakımsız bir duruma düşmüş. Kaleyi ticari kullanım amacıyla kiralamak için yapılan birkaç başarısız girişimin ardından, Eylül 1999'da Kültür Bakanlığı'nın yetkisi altındaki Eğitim Bakanlığı yönetimine geçmiş ve Brno'daki Ulusal Miras Enstitüsü idaresindeki tarihi binalar portföyüne katılmış. Kültür Bakanlığı'nın mimari mirasını koruma programı kapsamında devlet bütçesinden olağanüstü destekler sayesinde bir dizi kayda değer yenilemeler yapılmış. Bunlar arasında sarayın üzerindeki çatının büyük ölçekli yeniden inşası ve freskleri ile beraber büyük yemek salonunun restorasyonu olduğu bilgisini edindik. Arazi dahilindeki tüm binaların, mobilyaların, avluların ve parkların tam

restorasyonu uzun yıllar süreceğe benziyor. 2002'den beri, kale rehberli saray turları da dahil olmak üzere halka tekrar açılmış. Tam bizim gittiğimiz saatte rehberli tur başlamıştı, fakat bize giriş ücretine dahil birer broşür verdiler ve rehbersiz olarak da gezebileceğimizi söylediler. Kalenin içinde uzun yıllardır bağcılık yapan bir ailenin işlettiği küçük bir şarap mahzeni de vardı. Bu mahzende tadım yapma ve beğendimiz şaraptan satın alma fırsatı olduğunu öğrendik. Bira üretimi ile ünlü bir ülkede aslında şarapçılığın da ne kadar gelişmiş ve başarılı olduğunu yerinde tecrübe etme fırsatımız oldu. Bu da o yörenin halkı için Moravya coğrafyasını özel kılan sebeplerden birisi olsa gerek.

Bir başka gün Brno merkezden yaklaşık yarım saatlik bir yolculuğun ardından tarihteki en önemli savaşlardan birinin yapıldığı bir araziye gittik. Üç İmparatorun Muharebesi olarak da bilinen 1805 senesindeki Austerlitz Muharebesi'nden bahsediyorum. Sizi tarihi bilgilerle bunaltmak istemiyorum ama bu nok-

taya olan gezimizin bizim için önemini paylaşabilmek adına ana hatlarıyla söz etmenin de uygun olacağını düşünüyorum. 2 Aralık 1805 tarihinde gerçekleşen muharebe, Napolyon Savaşları'nın en önemli ve belirleyici çarpışmalarından birisiydi. Napolyon tarafından elde edilen en büyük zafer olarak kabul edilen bu Muharebede, Fransa'nın Grande Armée isimli büyük ordusu, Rus Çarı I. Alexander ve Kutsal Roma İmparatoru II. Franz (Habsburglar) tarafından yönetilen daha kalabalık bir müttefik ordusunu yendi. Savaş, o zaman Avusturya İmparatorluğu sınırlarındaki Austerlitz (günümüzdeki adı Slavkov u Brna) kasabası yakınlarında yüksek bir tepede meydana geldiğinden bu isimle anılıyor. Savaş Meydanı, Brno'nun yaklaşık 13 kilometre ve başkent Prag'ın yaklaşık 200 km güney doğusunda yer almaktadır. Savaş tarihçileri tarafından Napolyon'un zaferi taktiksel bir deha olarak kabul edilmektedir. Müttefiklerin 89.000 kişilik ordusundan kaybı yaklaşık 36.000 kadarken 66.000 kişilik Fransız ordusu

bunun yaklaşık 9.000'ini kaybetti. Ünlü Rus yazar Leo Tolstoy, Savaş ve Barış adlı unutulmaz eserinin bir bölümünde hem ağır yaralanan Andrei Bolkonsky'ye hem de Nikolai Rostov'a atıfta bulunarak bu savaşı dramatize etmiştir. Bizler de bir zamanlar Napolyon'un durduğu noktada tepeden bu araziye bakarken savaşı zihinlerimizde canlandırıyoruz.

Buradan arabayla çok kısa bir mesafe daha yol aldıktan sonra savaşta hayatını kaybeden tüm askerlerin anısına dikilmiş bir piramit anıt'a ulaşıyoruz. Prace Tepesi'ndeki bu anıtın yapımı 1910-1912 seneleri arasında tamamlanmış. Dört köşesinde savaştaki tarafları temsil eden birer meçhul asker heykeli var ve her askerin altında Rusça, Almanca, Fransızca ve Çekçe olarak kayıplara atfen yazılmış bir metin var. Anıtın hemen altında sadece rehber eşliğinde gezilmesine müsaade edilen bir müze var. Ziyaretimiz esnasında sadece bizler olduğumuz için bir bakıma özel rehberlik hizmeti almış gibi olduk ve Çek rehberimiz bizlerle muharebeye adanmış ser-

gi ve anıtın mimari özellikleri hakkında etraflıca bilgi paylaştı. Nadiren de olsa civarda yapılan kazılarda bulunan kemikler anıtın altındaki müzenin içinde oluşturulmuş sembolik mezara defnediliyormuş. Mezarın üzeri şeffaf cam olarak tasarlanmış. Naaşlar görülemiyor ama sembolik olarak bir adet iskeleti görünebilir şekilde defnetmişler. Her sene aralık ayının ilk haftasında civarda temsili savaş canlandırması oluyormuş. Bu etkinlik ile hem bölge turizmine katkı sağlanması hedefleniyormuş hem de dünyanın dört bir yanından tarihçilerin bir araya gelmesiyle akademik çalışmalara destek olunuyormuş.

Moravya'daki seyahatimizin son durağı ise Orta Çağ'dan kalma tarihî kent meydanı ile en güzel Çek şehirlerinden biri olarak kabul edilen Olomouc (tarihî Almanca ismiyle Olmütz) idi. Adını ilk kez doksanlı yılların başında bir futbol takımımızın bu şehrin takımı ile yaptığı Avrupa Kupası maçında duyduğum bu tarihî kente bu kadar yaklaşmışken görmeden dönmek olmazdı. Brno merkez-

den yaklaşık 1,5 saat süren bir otobüs yolculuğu ile ulaştığımız şehir bizleri Pazar gününün sakinliği ve boş sokaklarıyla karşıladı. Morava Nehri üzerinde bulunan şehir, Otuz Yıl Savaşları sırasında İsveç ordusu tarafından yağmalanmadan önce Moravya'nın tarihi bir başkentiydi. 15. yüzyılda yapılan astrolojik saat ve belediye binası, 1107 senesinde inşasına başlanmış olan Aziz Wenceslas Katedrali ve 1716-1754 yılları arasında yapımı tamamlanmış, UNESCO Dünya Mirası listesinde yer alan Gotik tarzdaki Veba Sütunu şehirde muhakkak görülmesi gereken yerler arasındadır. Burada Veba Sütunu ya da diğer bilinen ismiyle Kutsal Teslis Sütunu hakkında ilginç bir bilgiye yer vermek istiyorum: Yapımında kent halkı gönüllü olarak çalışıyor ve açılışından sadece dört yıl sonra Olomouc bir Prusya ordusu tarafından kuşatıldığında sütun, Prusya topraklarının atışı sonucu birkaç kez vuruluyor. Olomouc şehrinin sakinleri de Prusyalı generallerle anıta ateş etmemesi için yalvarmak amacıyla bir kortej düzenliyorlar. Yeni-

den restorasyon sonrası, anıtın üzerine sembolik bir top güllesi yerleştirilerek bu olayın unutulmaması sağlanıyor. Şehirde dağınık halde bulunan ama hepsini görmek için ziyaretçilere minik bir şehir turu yaptıran tümü antik mitolojinin figürlerine adanmış altı adet Barok çeşme mevcut: Sezar, Merkür, Herkül, Neptün, Jüpiter ve Triton. 17. ve 18. yüzyıllarda inşa edilen bu çeşmeler, dekoratif güzelliklerinin yanı sıra halkın su ihtiyacını karşılamak için inşa edilmişler.

Bir başka yazıda yeniden görüşmek üzere, sağlıklı günler dilerim.

MEPAŞ mobil uygulama Şimdi Hizmetinizde

MEPAŞ Mobil Uygulamayı Hemen İndir

FENERİMİN AYDINLATTIĞI DÜŞLER

Yazı: **Semiye Güleş** Fotoğraflar: **Taha Palaz**

Görünce hepimizde başka başka duygular uyandıran Fenerlerin bana hissettirdikleri ve beni alıp götürdükleri yerlerin hikâyesidir size anlatacağım...

Düşlerimiz kadar renkli, yalnızlıklarımız kadar özgür fenerlere yolcu oluyoruz bu kez. Çocukluğumuzun “anı Kumbarası”nda biriktirdiğimiz nadide heyecanların kapısını tıklatıyoruz. Büyümüşlüklerle aldırmayışımızın emaresi fenerler. Çeşit çeşit, rengârenk... Her birimizin ruhu gibi farklı, her birimizin sureti gibi aynı. Bir ateş böceği ne kadar aydınlatırsa, işte o kadar aydınlatır dünyayı.

Gösterişli aydınlatmalar olması yanı sıra, içindeki mumun ateşiyle anında tutuşup kül oluverecek kadar da basittir

oysa. Belki de hayatlarımız gibi, içi bizi dışı sizi yakıyordur bir çırpıda. Dışarıdan bakıldığında her zorluğa göğüs geren, olgun akıllarımızın üstesinden geleceğini sandığımız, metanetli olma edalarına bürünürken; içerde küçük bir serzenişle, gemilerimizi alabora etmek için tozu dumana katan fırtınalarımızın harcını yoğururuz durmadan. İçimizle-dışımız arasındaki harp yüreğimizi yorarken, biz büyümenin verdiği mantıklılık oyunlarına alışmaya çalışırız diğer yandan. Kimlik arayışımızın mücadelesinde debelenirken, en büyük yardımcımız hatıralarımızdır kuşkusuz. Bir çocuğun elinde gördüğümüz pamuk şeker, lunaparkta bir köşeye atılmış atlıkarınca ya da bir ağacın dalına asılmış kâğıttan fener, beynimizin odalarında arşivlediğimiz çocukluğumuza götürmeye yetter bizi. Büyümeyişimizi sakladığımız o

mahzende “dünya telaşı” gibi lahzaları idrak edemeyen, minik bir yürek oturur. Kendimizi buhranların nirvanasına çıkarttığımız her an, sıkıntılarının mengenesinden kurtarmak için dikilir karşımıza. Sevinçle fener alayının gelmesini beklediğimiz bir anı, mum sönmesin diye küçük bedenimizi, heybetli rüzgâra siper etme telaşı... Çocukluğumuzun silsilesi, tasavvurlarımıza filmin şeritlerini döşerken; yüzümüzde oluşan tebessümden bihaber gözümüzü takiveririz fenerlerin ısıltısına. “Zaman-Mekân- İnsan” tamlamasının şeytan üçgeni yerine, “Hayal- Çocukluk- Umursuzluk” tamlamasının yaşam üçgeninde korunmaya alınmış buluruz, yıllanıp yorulan zihnimizi. Biz içimizin gelgitlerini düşlerimize vura vura dinginliğe kavuştururken; feneri aydınlatan o mum da yavaşça bırakır kendini azalmışlığa. Mum erir, ateşin harı söner, fener karanlıkla buluşup yokluğunu ilan eder.

Kendinize bir renk seçin, sonra bir fener, ardından yeni düşler edinin.

Mumu yakın ve bırakın feza, Nasıl olsa, yok olacaktır tüm kavramlar gibi zamanla.

SÖZLÜKTE FENER

Saydam bir maddeden yapılmış ya da böyle bir maddeyle donatılmış, içinde ışık kaynağı bulunan aydınlatma aracı.

KÜLTÜRLERDE FENER

Genelde festivallerde kullanılan fenerler Çin Tayvan ve Japonya’da daha çok yaygın olarak kullanılıyor. Tayvan’da özel bir fener festivali bile var. Asya da tapınaklarda da kullanılan fenerler kullanım yerlerine göre şekil almış ve sınıflandırılmış. Özellikle gece gökyüzüne bırakılan fenerler festivallerin gözdesi. Polonya’da Guinness rekorlar kitabına girmek için 11 kişi aynı anda gökyüzüne fenerler bıraktılar ve gökyüzü alev toplarıyla doldu.

Batıda daha çok Noel’de kullanılan fenerler Çin topları olarak ta anılıyor.

BİZDE FENER

Günümüzde süsleme ve kutlamalarda aksesuar olarak kullanılan fenerin Konyalı çocuklar için başka bir anlamı var.

Daha çok Konyamız’da kutlanan şivlilik üç ayların başlangıcının ve Regaip kandilinin müjdecisidir. Dünyanın değişik coğrafyalarında farklı kültürel kutlamalara sahne olan Üç Aylar’ın başlangıcı Konya’da sadece ibadetle mükellef yetişkinler için değil, çocuklar için de heyecanla beklenen bir zamandır. Üç Ayları ipe çeken çocuklar için o gün, Ramazan Bayramı’na kadar sürecekt mutluluk kervanının başlangıcıdır. “Regaip Kandili günü sabahı, sabah namazından sonra mahalledeki üç ile on beş yaş arasındaki kız erkek çocukları sokak başlarında toplanarak ilk kapıdan

başlamak üzere kapıları birer birer çalarak açılmasını beklerler, kapı açılması biraz gecikti mi hep bir ağızdan ve tempo ile şu maniye söylemeye başlarlar.

“Şivli şivli şişirmiş/Ergen oğlan pişirmiş/İki çörek bir börek/Bize, namazlık gerek”

İşte bu sabahın gecesinde Regaip Kandilinin müjdecisi olan fener alayı şehri ışıltılı aydınlatırken özellikle çocukların neşesi görülmeye değer. Ellerindeki rengarenk, körüklü, silindirik, küresel kağıt fenerlerle birlikte sokaklara akın eden çocuklar fener alayı ateşleri etrafından çeşitli oyunlar oynar.. Neredeyse Konya’nın her mahallesinde yakılan fener alayı ateşleri şehrin havasını değiştirir.. Neyse ki bu gelenek Konyamız da halen yaşatılıyor.

TARİHTE FENER

Fener İnsanlar tarafından çok eski

zamanlardan beri kullanılmaktadır. Avrupa'da bilhassa 16. yüzyıldan itibaren evlerin merdivenleri, sofalar, odalar, güzel fenerlerle donatılmış, daha sonraları özel binaların bahçe ve içleri bunlarla süslenmiştir. Fenerlerin içinde önceleri mum yakılırdı. Yanıcı yağlara batırılan fitillerin yakılması esasına dayalı fenerler de vardı.

Anadolu'da sokak lambalarının olmadığı, 20. yüzyıl başlarına kadar, her yerde yaygın olarak fenerin çeşitli tipleri kullanılmıştır. Bekçilerin, yatsı na-

mazına gidenlerin, gezmek için çıkanların, yangına koşanların kullandıkları lambalar, yüzyıllarca insanlara faydalı olmuştur. Ramazan günlerinde, bayramlarda ve mühim günlerde önemli yerler geceleri fenerlerle süslenirdi. İstanbul'un fethinde gemilerde ve surların tarafında fenerlerle yapılan şenlikler Bizanslıları dehşete düşürmüştü, gece yarısında hepsinin âniden aynı anda söndürülmesi halkı panik içinde kiliselere koşturmuştur.

Eski zamanlarda yine sokaklarda ge-

zerken el-feneri taşılırdı. Bu çeşit el-fenerlerinin muşambalı ve camlı olmak üzere iki çeşidi vardı. Muşambalı el-fenerleri körüklü bir boru şeklinde olup, katlanarak kapanır ve istenildiği zaman kolaylıkla açılırdı. Bunlara "İşkembe fener" de denilmiştir. Muşamba fenerlerin daire şeklinde olan alt ve üst kısımları pirinç veya gümüşten kabartma işlemelerle süslenirdi. Camlı fenerlerin bugün için de kullanılan elektrik, havagazı, gaz yağıyla yanan çeşitleri vardır.

11 Ayın Sultanı RAMAZAN-I ŞERİFİNİZ MÜBAREK OLSUN

— Ey iman edenler! —
Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için
Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi,
size de farz kılındı. (Bakara Suresi 183)

— — —
HESNA®

TÜRKİYE'NİN HER YERİNDEN!

444 54 90

🌐 www.hesna.com.tr

TÜRKÇE TANGOLARIN SON KRALI ERDENER KOYUTÜRK

Röportaj: Benian Çulhaoğlu

Bu röportajımızda Türkçe tangoları otuz yıldan beri yaşatan, son temsilcisi, “Tango Kralı” Erdener Koyutürk’ün müzik ve sanat dolu evine konuk olduk.

Erdener Koyutürk denince akla Türkçe tangolarımız geliyor, bu kaç yıllık bir serüven?

Bu tango sevdası doğuştan başlayan ve bugünlere kadar gelen uzun bir yolculuk. Babam Necdet Koyutürk’ün bana bıraktığı bir miras, anlayacağınız genlerimde var.

Babanız Necdet Koyutürk Türkçe tangoların ilk kurucularından ve en büyük isimlerden biri. Siz ne zaman başladınız tangolar seslendirmeye?

Doğru söylediniz. Bugün Türkçe tangoların kurucuları arasında yer alır Necdet Koyutürk. Ünlü “Papatya” tangosu onun başyapıtıdır. Ülkemizde ve dünya çapında bir üne sahiptir.

Benim tango sevdamdan önce popüler müzik bestekârlığım ve söz yazarlığım geliyor. 70’li yıllarda o dönemin ünlü solistlerine popüler müzik tarzında besteler hazırlar, sözler yazardım. Sonra da kendi firmam EKO Plakçılık’tan (şimdiki adı EKO Müzik Yapım) piyasaya çıkartırdım. O dönemde Fatoş Balkır, Meral Zuhul ikilisi, Nil Burak, Nazan Öncel gibi solistlere eserlerimi verdim. Onların yıllarca plak prodüktörlüğünü ve supervizörlüğünü yaptım. Günümüzde de genç solistlerimize hem tango hem de pop tarzında eserlerimi vermekteyim.

Türkçe tangolarımızı seslendiren solistler ve bu güzel tangolarımızı besteleyen mühim bestecilerimiz kimlerdi? En ünlü tangolarımız hangileridir?

Türkçe tangolarımız 1923 yılından beri var. Sekiz Türkçe tango solisti vardır; kronolojik sıraya göre Seyyan Hanım, Birsan Hanım, İbrahim Özgür, Celal İnce,

Şecaattin Tanyerli, Zehra Eren, Esin Engin ve Erdener Koyutürk’tür. Bestecileri yine kronolojik sırayla Necip Celal Andel, Fehmi Ege, Necdet Koyutürk olarak adlandırılır. En önemli eserler yine bu üç besteciden çıkmıştır. Necdet Koyutürk’ün “Papatya” ve “Dinle Sevgili”, Necip Celal Andel’in “Mazi” ve “Sevdim Bir Genç Kadını”, Fehmi Ege’nin “Emelim” adlı tangoları en ünlüleridir.

Türkçe Tangolara ne zaman geçtiniz?

Babamın vefatından bir yıl sonra. Babam 1988’de aramızdan ayrıldı. Ben ilk kez 1989 yılında TRT kurumunun ekranlarında babamın “Şüphe” isimli tangosunu seslendirmiştım. Dün gibi hatırlarım: Durul Gence’nin hazırlayıp sunduğu bir tango programıydı.

1989 yılından günümüze kadar geçen otuz iki yıllık bir süreçte hep tango seslendirdim. Ancak meslek hayatımın ilk

pop müzik dönemini de katarsam 1973 yılından beri, tam 48 yıldır müzik dünyamıza hizmet etmekteyim. İki sene sonra yarım asır olacak.

Tangolarımızı sadece seslendiriyor musunuz? O güzel eserleriniz müzikseverlere başka ne şekilde ulaşıyor?

Sadece seslendirmek değil, sözlerini yazar yeni tangolar bestelerim. Bununla da yetinmem EKO adını verdiğim müzik yapım şirketimde kaset ve CD haline getirir, piyasaya sunarım. Tangolarımızı genç seslere de okumaları için veririm. Şimdilerde CD'nin piyasadan çekilmesiyle tangolarım, yorumlarım, kliplerim internette başta Youtube olmak üzere tüm interaktif alanlarda yayınlanmaya devam etmekte. Orkestram ile Türkçe tango konserleri ve tango üzerine konferanslar vermekteyim. Ayrıca radyolara tango programları hazırlıyorum. Amacım Türkçe tangolarımızı devam ettirmektir.

Albümlerinizden ve bestelerinizden bahseder misiniz? Toplamda kaç albümünüz var?

Öncelikle benim beş tane solo tango albümüm var. “Dünden Bugüne Tango”, “Altın Tangolar-1”, “Altın Tangolar-2”, “Unutulmayan Aşk ve Dans Şarkıları” ve “Hayatımızın İçinden Geçen Melodiler.” Bunların yanı sıra kaset ve CD olarak Esin Engin, Erol Büyükburç, Neco, Gökben... ile yaptığım albümler geliyor.

En önemlileri de taş plak kayıtlarından oluşan iki albüm: “Necdet Koyutürk Bir Ömür Tango” diğeri ise ŞecaattinTanyerli ve Necdet Koyutürk çalışmaları ile hazırlanan “Taş Plaklarda Tango” albümleri. Necdet Koyutürk enstrümantal tangolarından oluşan “Necdet Koyutürk Orkestrası” adlı CD'yi de sayabilirim.

Bunların yanı sıra tango tarihinden bahseden “Yaşayan Tango” adlı sesli kitabım var.

Bestelerimin bazılarından bahsedecek olursam babam için yaptığım “Bal Gözlüm”, anem için bestelediğim “Gittin”, bir başka eserim “Geleceğim” ve “Bir Kadın Bir Erkek” adlı tangolarımı söyleyebiliriz. Bunların hepsinin ayrı ayrı hikâyeleri vardır ve ben yaşamadığım bir olayı tango olarak bestelemem.

Fenerbahçe adına iki tango besteledim: “Selam Fenerbahçe” ve “Efsanesin Fenerbahçe.” İlk kez bir spor kulübü adına Türkiye’de tan-

go bestelendi ve bu da bana nasip oldu.

Babanız Necdet Koyutürk’ün ismi ne zamandan beri hafızalarda? Babanızın müzik hayatından bahseder misiniz?

Necdet Koyutürk 1921 yılında İstanbul’da doğdu. 1938 yılında ilk bestesi “Gönlümün Melodisi (Sönmeyen Alev)” isimli tangosunu besteledi. Ama esas ününü 1943 yılında Ankara’da yedek subay olarak askerliğini yaparken bestelediği ve sözlerini de yazdığı “Papatya” isimli tangosu ile yaptı. Bu tangosu bir anda ülke çapında ünlü oldu. 1949 yılında çıkan ilk “Papatya” plağı (taş plak) ile de büyük bir satış rakamına ulaştı. O zamanın yirmi milyonluk Türkiye’sinde bu plak yirmi bin adet sattı. Yani bin kişiden biri “Papatya” tangosunun plağını almış. Büyük rakam.

1949 yılında girdiği Türkiye radyolarında otuz yıl süre ile her hafta orkestrasıyla programlar hazırladı. Binlerce kez programa çıktı, Türkçe tangoları halkımıza sevdirdi. En mühim solisti, “Papatya” tangosunu da ilk kez plağa okuyan ŞecaattinTanyerli’ydi.

“Papatya” tangosunu hangi solistler seslendirdi?

Şecaattin Tanyerli ilk kez plağa okuyandır, yıl 1949. Fakat ondan evvel 1943’de ilk kez Celal İnce tarafından Ankara Radyosu’nda seslendirilmişti. Ve Şecaattin Bey’in sesinden plak olana kadar da tam altı yıl yani 1949 yılına kadar Celal İnce seslendirdi. Daha sonrakı yıllarda sayısız solistler tarafından seslendirildi. Benimle birlikte Esin Engin, Erol Büyükburç, Attila Atasoy ve yüzlerce kişi albümlerde ve radyo mikrofonlarında yıllardan beridir seslendirdiler. Şimdilerde de internette genç yorumcular seslendiriyorlar.

Türkçe tangoların diğer türlerden farkı nedir?

Türkçe tangolar müziğimizin batıya açılan penceresidir ve çok duygusaldır. Gerek orkestrasyon, gerekse yorumcu icrasıyla Arjantin tangosundan farklıdır. Dinleyenler bu ayrımı bilir ve hissederler. Türkçe tangolar çok sesli müziğin ülkemizde yayılmasında etkili olmuştur.

Türkçe tangolarımız bugün popüler müziğimizin başlangıcını teşkil etmektedir. Bugün pop müziğimizin ataları Türkçe tangolarımızdır. Türkçe tangolarımızın zarif melodileri, anlamlı şiirleri vardır. Erkek kadına itibar eder ve onu yüceltir. Asla argo içermez,

Erdener Koyutürk ve Erol Büyükburç konser anısı

bugünkü müziklerdeki dejenerasyona tangolarımızda asla rastlanmaz.

Günümüzde hem tango, hem de pop tarzında çalışmalar yapan solist, besteci ve söz yazarı Erdener Koyutürk’e teşekkür ediyor, başarılı çalışmalarınızdan dolayı gönülden tebrik ediyoruz. Son olarak yeni projelerinizden bahseder misiniz?

Şu anda hem pop müzik hem de tango ile ilgili çalışmalarım var ve devam etmekte. Dünyaca yaşadığımız Covid-19 felaketinden dolayı evden çıkmıyorum, ama bu sürete yeni besteler üretiyorum. Ayrıca yine bu zaman içinde benim ve babamın tango ve diğer tür şarkılarımızdan oluşan bir nota kitabı hazırlındayım. Bu yıl içinde piyasaya çıkacak. Tango sever ve müzisyen dostlarımızın başvurabileceği kaynak kitap olacaktır.

Şevket Uğurluer ve Erdener Koyutürk Anılarla Müzik programında

Erdener Koyutürk açmış olduğu Taş Plak Sergisi'nde

TRABZON'UN İNCİSİ: SÜRMENE

Yaylaların eteğinde, Karadeniz'e kucak açmış,
kültür ve sanat ilçesi...

Yazı ve Fotoğraflar: Prof. Dr. Zerrin Şentürk

Binlerce yıllık tarihi geçmişiyle, kültürüyle, doğasının ihtişamı ve medeniyetleri kucaklayan coğrafyası ile Karadeniz'in incisidir Trabzon. Bağına bastığı ilçelerinden biridir Sürmene; Trabzon'un incisidir. Sadece güzel sıfatının yetersiz kaldığı bir diyardır; şirindir, asildir; Trabzon'un gözbebeğidir. Dizi filmlere sahne olmuş köyleri, konakları; şarkılara ilham veren yaylaları; tarihi ve kültürü ile Trabzon'un gökkuşağıdır.

Arrianus, Periplo isimli eserinde "Hyssos" adıyla bahsetmiş, Procopius ise seyahatnamesinde "Susurmena" ismini kullanmıştır. Doğasının eşsiz güzelliğinden dolayı, günümüzdeki imajına kavuşmuştur Sürmene.

"Türk-Japon Dostluğu" nun simgesi olan ve 1890 yılında Japonya'nın Kushimoto Kasabası kıyılarında gerçekleşen "Ertuğrul Fırkateyni Kazası" nda hayatını kaybeden mürettebatın içinden, 71 şehitle Trabzon ilimiz ilk sırada yer almaktadır. Bunların arasında, Sürmene ilçemizden 13 denizci bulunmaktadır.

İlk olarak Trabzon'a gittiğimde, merkeze yakın yerlerde fotoğraf çekimlerimi tamamladıktan sonra, ilk uğrak yerim oldu; babamın doğduğu, amcasının Belediye Başkanlığı yaptığı; Ata toprağım Sürmene. Cana yakın, dürüst, mert, girişimci, çalışkan insanlarını tanıtmak, ziyaret

etmek, yaylalarını, köylerini fotoğraf karelerinde sonsuzlaştırmak ve bu bağlamda hayalimdeki projemi gerçekleştirmek için Sürmene'ye gittim ve hayalimin ilkini, 2018 yılında "Karadeniz'in İncisi Trabzon" isimli Kişisel Fotoğraf Sergim ile sanatseverlerle buluşturdum.

Karadeniz kıyısında Araklı İlçesi'nden Of İlçesi'ne seyir halinde iken, kalp atışlarını duyarsınız Sürmene'nin. Uğramadan geçemezsiniz, uğrayınca da ayrılmazsınız bu tılsımlı güzelliğinden.

Sürmene'nin güzellikleri güzelin de ötesindedir. Genellikle 1600 rakımda yetişebilen Sarıçamların denizle kucaklaştığı, dünyadaki ender doğa harikalarından biridir Sürmene'nin Çamburnu Tabiat Parkı. Çam kokusunu içinize çekmek, Karadeniz'in çığırın ve serin sularında serinlemek, manzara ve özellikle gün batımını izlemek için romantik ve büyüleyicidir; mavi ve yeşilin iç içe geçmiş birlikteliğine ev sahipliği yapar Çamburnu.

Polut Dağı coğrafi olarak daha yüksek olmasına rağmen, Sürmenelilerin heybetli bir yapıt gibi gördükleri en yüksek dağdır Madur Dağı. Tamamen kayalardan oluşmuştur; yeryüzünün gökyüzüyle kesiştiği ufuk çizgisini de-

lip uzaya fırlarcasına konumlanmıştır bölgeye hakim zirvesiyle. Rus işgali sırasında ilçeyi kurtarmak için mücadele edenin geçtiği stratejik öneme sahip olması ile de efsaneleşmiştir bu heybetli doğa harikası; tarihin derin izlerini taşırcasına; Rusların Karadeniz'e ilerleyişini durdurmak için savaşan şehitleri ve Türk Bayrağını kucağında taşıyan Harmantepe Şehitliği'ne sahip çıkarcasına.

Madur Dağı'nın etrafındaki dağlık bölgede, halkın çoğunluğunun yaz aylarında göç ettiği yaylalar bulunur. Sürmene yaylalarından bazıları Lişit, Harman, Gabanbaşı, Ağaçaş, Soğuksu ve Kalecik Yaylaları'dır.

Yaz aylarında serinlemek, gökyüzüne yakın olmak; rotayı yaylalara çevirmek Sürmeneliler için; Trabzon'un her yerinde olduğu gibi. Kamyonlara eşyaları yükleyip yaylaya göç edenlerin yanı sıra, yaya olarak yaylalara gitmenin zevki de başkadır bu göç sırasında. Yayla şenlikleri festival havasındadır. Yöresel kıyafetler giyilir ve aileden bir fert gibi görülen inekler de süslenir; kırmızı başlıklı kız edasında. Bu göçler yaşamın vazgeçilmez bir parçasıdır. Oynanan horonlar bütünleşir kemençenin melodisiyle. Renkli bir harmoni içinde ritmi göklere yük-

selen bir düğün havası yaşatılır bu seyahatte; şarkılara güfte olmuş Sürmene yaylalarına giderken; "... Sürmene yaylası on beş doktora bedel ..." şarkısı dillerdedir bu yolculukta.

Ahşap evlerde yaşamın sürdüğü, dışarıda bulut denizi manzarası, içeride kuzinenin çıkarttığı sesler eşliğinde pişirilir ekmecekler, yapılır tereyağ, peynir; tadına doyum olmayan.

Yaz aylarında mavi ile yeşil uyum içinde sohbet ederken, güneşle gri bulutlar yarış halindedir kış aylarında; Sürmene yaylalarında. Yağmur ve sis değişmeyen ikilidir yaylalar için.

Harika bir manzara eşliğinde süslü ineğiyle ilgilenen, yöresel kıyafetler içinde bir teyze tam da kadrajda iken tripodumu hazırladım, tam deklanşöre basacağım ki görüş mesafesi sifıra yakın; hayal kırıklığı içinde beklemekten başka yapacak bir şey yok. Sis kaybolunca da zevki başkadır mutlu sonun. Yağmur yağdığında ise boğuşma başlar şemsiyeyle fotoğraf makinası arasında. Onlar savaşıırken, çoktan güzel bir kadraj yakalanmıştır bu sırada.

Zengin florasının ziyaretçilere sunduğu endemik bitkileri ve çiçekleriyle bir renk cümbüşü okyanusudur Sürmene yaylaları. Yayla çiçeklerinin kraliçesidir Vargit çiçekleri; seyrine doyulmaz beyaz ve mor renklerin oluşturduğu sanat

eseridir adeta. Sonbaharda açan Vargit'ler, köylere geri dönüşün başlangıcıdır. Yayla halkını evlerine uğurlarken, herkese bir demet çiçek hediye eder gibi açar Vargit'ler; "yine bekleriz" der gibi.

Yaylalara çıkış ve inişlerde konaklamak için geçici yerleşkelerdir hanlar. Avulot, Kahvedüzü, Soğuksu Hanları bunlardan bazılarıdır.

Mis kokulu bahçeleriyle, misafirperver halkıyla Ormanseven, Aksu, Muratlı, Gültepe, Balıklı, Dirlik, Karacakaya, Konak, Petekli, Üstündal, Çimenli, Birlik, Sürmene'nin geleneksel kültürünü barındıran şirin köylerinden bazılarıdır.

Eskiye soluyarak tarihte seyahat etmek gibidir; köyleri dolaşırken tarihi evleri fotoğraflamak. Özellikle görmek istemiştım Gültepe Köyü'nde Kefeli Mahallesi'nde bulunan, Mustafa Kemal Atatürk'ün yakın arkadaşı, Kurtuluş Savaşı'nın sevk ve idare amiri Zekeriya Kefeli'nin evini. Evin her tarafını fotoğraflamak bana huzur vermişti.

Köylerdeki ve mahallelerdeki tarihi kiliseler, çeşmeler, camiler, kaleler, dereler ayrı bir güzelliكتedir. Manahoz Deresi, Orta Mahalle Kulaç Mevkii, Çarşı Mahallesi, Soğuksu Mahallesi, Zarha Mahallesi ve adını verdiği Zarha Dağı ve tepesinden Sürmene'nin kuşbakışı manzarası; görülmeye değer yerlerdendir.

Tarihin izlerini bütün benliğinde

taşıyan, çeşitli kültürlerin zarafetle yansımasıdır konaklar. 99 pencereleli konaktır Gültepe Köyü'nün biricigi; Haşim Ağa Konağı. Büyüklüğü ve yöresel mimarinin dantel gibi işlendiği bir sanat abidesidir. İçeri girdiğimde adeta büyülenmişim ve 100 yıl öncesinin yaşam tarzını gördüm bu konakta. Sürmene sahil yolu üzerinde Balıklı Köyü'nde Döner Tavanlı Konak'tır; Memiş Ağa Konağı. Tarihi yansıtırçasına Karadeniz'e kucak açmış gibidir.

Orta Mahalle Kulaçlı Mevkii sırtlarında bulunan ve tarihte Cenevizli denizciler tarafından kullanılan, ilçeye hakim bir konumdadır Sürmene Kalesi. Yakınında bulunan ve 1700 yılında yapılmış olan, tarihin sayfalarından biridir; Orta Mahalle Kale Camii. Karşısındaki sonsuzluk mekanı, annemin babasını (dedemi), anneannesini, dayısını, babamın dayısını misafir eder. Mustafa Kemal Atatürk'ün her zaman yanında yer alan ve Erzurum Kongresi'nde üye olarak, Sürmene'nin sesi olan, büyük dedelerimizden Ahmet Kulaç' da bu mekanda uyumaktadır.

Gemilerin inşa edildikleri, bakımının ve onarımının yapıldığı tersane ilçesidir Sürmene. Özellikle balıkçı teknelerinin yapıldığı yerdur Çamburnu Tersanesi. Girişimciliğin bir sembolü olan

dünyanın en büyük balıkçı teknesinin yapılışını fotoğraflamak bir şans idi benim için.

Kemençe, kültürel özelliklerden ilk akla gelendir. Kemençenin eşlik ettiği, kalplerin çarpmasıdır horon. Yumuşak ritimli Sürmene sallaması, kız horonu bazı oyun çeşitleridir Sürmene'nin.

Çalışkandır, eğitimlidir, girişimcidir bir Sürmeneli . Saygın bilim insanları, iş adamları, sanatçıları, zanaatçıları gururudur Türkiye Cumhuriyeti'nin. Bunun yanında el sanatlarından bıçak imalatı ve kemençe yapımının diyarıdır Sürmene.

Kendine has ve lezzetli birçok yemeği ile zengin bir mutfığa sahiptir Sürmene mutfacı. Hazırlanışının yanında sunumuyla da geleneksel rengini yansıtır; hem damağa hem de göze. Bu mutfığa özgü yemekler arasında, yayla tereyağı ve peyniri ile yapılan Sürmene pidesi, kuymak, haşlama, kara lahana çorbası, mısır ekmeği, hamsili ekmek; yayla çayı, demini almış siyah çay da eşlik eder bu lezzetli yemeklere Sürmene sofralarında. Sonrasında fındık, portakal, mandalina, kivi eşlik eder uzun sohbetlere.

sohbet etmek, eski köylerinde kaybolarak tarihini solumak iste-

Ahşabın hikayesi burada başlar

HASAN KULU

ORMAN ÜRÜNLERİ

Laminat Parke , Isıl İşlem Ahşap Palet ve Sandık, Kamelyalık Kereste,
F. Joint Lamine Profil ve Panel, İnşaatlık ve Doğramalık Kereste, Fırınlı Masif Çam ve Kayın Parke,
Fırınlı Taban Lambri, Döşeme Tahtası, İthal OSB ve PLYWOOD

0332
444 5856

www.hasankulu.com
info@hasankulu.com

Ağaç İşleri Sanayi Kırımlı Sk.
No:35 PK 42300 Selçuklu/KONYA
Faks: 0332 2493176

HASAN KULU
Orman Ürünleri A.Ş.

TÜRKİYE'NİN İLK VE TEK “HUKUK MÜZESİ”

Yazı ve Fotoğraflar: Salih Doğan

Ankara günlerimin önemli noktaları şüphesiz müzeler olmakta. Bunlardan birisi de Türkiye'nin ilk ve tek Hukuk Müzesi olan Türkiye Barolar Birliği Hukuk Müzesi şüphesiz. Müzecilik, kültürel miras çalışma ortak alanımız olan sevgili Gönüllü Müze Eğitim Koordinatörü Av. Birgül Feyzioğlu ve Müze Müdürü Havva Alkış hanımların iki kişilik bir ordu ile oluşturdukları bu müze gerçekten görülmesi gereken bir bellek

mekandır. Pandemi günlerinde yasakların hafiflemesiyle ilk işim müzeyi ziyaret etmek oldu.

Asurlulardan günümüze hukukun ülkemizdeki tarihsel serüvenini Birgül Hanım ve Havva Hanım ile birlikte gezmek ve eşsiz koleksiyonları görmek bilgi almak harika bir duygu. Sağ olsunlar nezaketle karşıladılar çay kahve ve hukuk mirasımıza dair koyu bir sohbetin ardından

birlikte Türkiye Barolar Birliği'nin alt giriş katındaki Hukuk Müzesini gezmeye başladık.

Müze envanteri ilk olarak 2006-2012 yılları arasında oluşturulan Ankara Barosu koleksiyonlarıyla temellenmiş, lakin sonra envanter bağışlar ile artmıştır. Oluşan bu güzel hukuk mirası koleksiyonu 05 Nisan 2012 tarihinde Avukatlar Günü'nde ülkemizin ilk ve tek özel hukuk müzesi olarak açılmıştır. Müzenin fiziksel alanı, kurumun giriş katında 360 m² den oluşmakta ve 450 adet eser sergilenmektedir.

Müzenin amacı; müzede eğitim programları düzenleyerek katılımcılarda hukuk konusunda farkındalık yaratmak, hukukun öyküsünü yaşayarak öğrenmelerini sağlamaktır. Bunun yanında; ziyaretçilerin hukukun tarihsel gelişimi konusunda minimum düzeyde de olsa bilgilendirilmesi, avukatların üst meslek örgütü olan Türkiye Barolar Birliği'nin kuruluşundan günümüze kadar geçirdiği gelişim süreci hakkında genel bir bilgi vermek,

avukatlık mesleğinin tarihsel geçmişi konusunda farkındalık yaratmaktadır.

Genel açıklamalardan sonra müze ziyaretimizde sekişyonların gezilmesine başlıyoruz. Bize koleksiyonları tek tek anlatmaya başlıyor Havva Hanım; Müzemizin koleksiyonunda, düşünce ve uygarlık tarihinin gelişimine paralel olarak hukukun geçirdiği tarihsel dönüşümü görsel olarak yansıtan objeler ve belgeler bulunmaktadır. Bunları tematik olarak söyleyecek olursak; çeşitli dönemlere ait çivi yazısı tabletler, diploma ve ruhsatnameler, hukukçu giysileri, hukuki belgeler, yazı takımları, efemera, filatelik materyaller, Osmanlıca hukuk kitapları, fotoğraflar ve heykeller yer almaktadır. Mesela bakın şurada; Cumhuriyet Döneminde kullanılan ilk avukat cübbesi, cumhuriyetin ilk yıllarında mahkeme sayılarını gösteren nadir harita, Ankara Hukuk Mektebi Diploması, Osmanlı İmparatorluğunda hayvan hakları ile ilgili ilk ferman, ülkemizdeki ilk kadın avukat, dünyada ilk kadın yüksek mahkeme üyesi ki bu bir Türk ve daha birçok eser burada sergiliyoruz. Sergilenen eserler ait olduğu dönemin toplumsal, ekonomik, siyasi, askeri yapısı, gündelik yaşamı ve kültürü ile ilgili bilgileri yansıtmaktadır.

Hukuk Müzesinde yer alan koleksiyonlar, diploma, ruhsatnameler, efemera, filatelik materyal, fotoğraflar, hukukçu giysileri, hukuki belgeler, kartografik materyal, kitaplar, süreli yayınlar, yazı takımı/malzemeleri olarak özetlenebilir.

EĞİTİM: MÜZE EĞİTİMLERİ VE OKUL DIŞI ÖĞRENME

Bir müze eğitimcisi olan bu alanda özel-

likle yetişkin müze eğitiminde önemli bir kariyere sahip olan Birgül Feyzioğlu bize uzun uzun müzenin eğitim çalışmalarını anlatıyor. Amaçlarının eğitim etkinliklerinde çocuklar, gençler ve yetişkinlere yönelik farklı programlarla, toplumda hukuk bilinci oluşturmak ve katılımcıları sanatla buluşturmak olduğu-

nu ifade ediyor. Yorum ve yaratıcı düşünmenin ön planda olduğu etkinliklerde; katılımcılar, atölye uygulamaları ile müzenin sosyal hayatın bir parçası olduğunu hissediler. Ayrıca, hukuk sanatının ve hukuk bilgisinin sanatla birleştirilebileceğinin farkındalığına varırlar. Müze eğitimi okul dışında öğrenmenin güzel bir örneğidir. Müze eğitiminde ziyaretçi içindeki merak duygusu ve yaratıcı yön ile tanışır. Soru sormanın, sorgulamanın, tartışmanın keyfine varır. Kim? Ne? Nerede? Ne zaman? Nasıl? Niçin? Sorularının karşılığında araştırmaları şekillenir ve bilgiyi nasıl kullanacağı konusunda farkındalık kazanır. İlk müze eğitimi faaliyetinin 15 Aralık 2018 tarihinde başladığını, 2018 yılından buna pek çok ziyaretçiye müze eğitimi verildiğini, tadilat sonrası müzenin yeniden hizmete açılışının 9 Ekim 2019 tarihinde Kültür ve Turizm Bakanımız Sayın Mehmet Ersoy, Adalet Bakanımız Sayın Abdülhamit Gül, UNESCO Türk Milli Komitesi Başkanı Sayın Öcal Oğuz ile gerçekleştirdiğini öğreniyoruz.

Müze eğitimlerinde ana hedefin, insanlara temel hak ve özgürlükleri konusunda farkındalık kazandırmak olduğunu, eğitimlerde ziyaretçilerin sanat ve hukukla iç içe vakit geçirmesine çaba sarf edildiğini öğreniyoruz. İnsanın gelişim süreci içinde yetişkinlik, ömrümüzün en uzun dönemi. Ergenlikten sonra başlayıp ölünceye kadar devam eden bir süreç. Yetişkinliğin de farklı evreleri var: Üniversite öğrencisi beliren yetişkin olarak tanımlanıyor. Genç yetişkin, orta yetişkin, ileri yetişkin ... yaşam süreci devam edip gidiyor. Dolayısı ile yetişkinlik süreci çok zengin, renkli bir dö-

nem ve yetişkinlik dönemlerinin de ayrı özellikleri var. Bu özellikleri ziyaretçilerle birlikte hukuk ve sanatla keşfetmek oldukça keyifli oluyor. Her yaş grubu ile eğitim etkinliğinin olduğunu, ilköğretimden, huzur evlerine kadar müzeye her yaş grubunun ziyaretçi olarak geldiğini öğrenmek bizi ayrıca mutlu ediyor. Müzenin farklı yaş gruplarını kaynaştıran eğitim etkinlikleri mevcut. Örneğin beliren yetişkin dediğimiz üniversite öğrencileri ile ileri yetişkin dediğimiz yaşlılarımızı bir araya getirdiğimiz müze eğitim etkinliklerimiz var. Bu etkinliklerde üniversite öğrencilerinin yaşlılarımızın tecrübelerinden yararlanabildiğini öğreniyoruz. 2018 yılından bu yana en çok üniversite öğrencileri ile müze eğitim etkinlikleri yapılmış. Birgül Hanım, üniversite öğrencileri ile bir arada olmaktan büyük keyif aldığını, yaşama bakışları, enerjileri, tutkuları, hayallerinin bize çok şey öğrettiğini ifade diyor.

Pandemi döneminde de müze eğitimi etkinliklerini yakından takip ettim, müze çalışmalarını sanal ortam üzerinden yürüttü, özellikle beni etkileyen eğitim programlarının başında "Evimdeki Müze" eğitimi olmuştur. Birgül Hanım; "Evet bu etkinliğimizi, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları çerçevesinde 23 Nisan 2020 tarihinde gerçekleştirdik" diye söze girdi. Birgül Hanım; "Evimdeki Müze kavramı ile müze koleksiyonunda önemli bir yeri olan efemeralara dikkat çekti. Efemera'nın Türkçesi ıvır-zıvır... Müze ziyaretçilerimizden, bizim için önemi olan eski diplomalar, karneler, fotoğraflar, sevdiğiniz sanatçıların posterleri, konser biletleri, kartvizitlerden oluşan seçkilerini fotoğraf olarak sosyal medyadan göndermelerini istedik. Etkinliğimiz çok ilgi gördü. Sadece çocuklar değil, içinde çocukluğunu hisseden her yaşta ziyaretçimiz efemera seçkilerini gönderdi" diyerek açıklamalarına devam ediyor.

Müzeyi gezerken ayrıca Birgül Hanım'dan pandemi döneminde çeşitli üniversiteler ile çevrimiçi etkinlikler düzenlediklerini, 2019 yılı UNESCO Türk Milli Komitesi tarafından Kutadgu Bilig yılı kapsamında Yusuf Has Hacı'nın Kutadgu Bilig isimli eserini pek çok üniversite ile çevrimiçi müze eğitimi etkinliği olarak tartıştıklarını öğreniyoruz. Birgül Hanım

Müzenin ziyaretçiler üzerinde bıraktığı etkiyi anlatmadan bırakmıyor bizi: "Biz, Müze ziyareti sonrasında ziyaretçilerimizin, Asurlardan günümüze kadar uzanan süreçte hukukun geçirdiği evrim, hukukta kullanılan objeler ve üretilen belgeler hakkında bilgi sahibi olduğunu düşünüyoruz" diyor.

Ziyaretçiler hukuk tarihinin içinde kronolojik olarak yolculuk ederken, kendi hak, hukuk, adalet anlayışlarıyla bağ kurarak bu kavramlarla ilgili yeni bir bakış açısı geliştirebilirler. Kendi değerlerinin üzerine yeni değerler ekleyerek soyut kavramları somutlaştırabilirler. Müzenin asıl işlevinin hukuk tarihi içinde soyuttan somuta bir öğrenme serüvenine sizi çağırması olduğunu keşfediyoruz.

Müze hafta içi 9:30-17:30 saatleri arasında hizmet vermektedir.

Müzeyi; Instagram, Facebook, Twitter gibi sosyal medya hesaplarından [tbbhukukmuzesi](https://www.instagram.com/tbbhukukmuzesi) etiketiyle veya web sayfalarından <http://muze.barobirlik.org.tr/> takip edebilirsiniz.

köşe bucak Dünya

SEYYAHIN SEYİR DEFTERİ

Dünyanın doğusunu, batısını, kuzeyini, güneyini sizler için köşe bucak geziyoruz. Gezip gördüğümüz ülkeleri her yönüyle sizlere aktarmaya çalışıyoruz.

Olur da bir gün sizlerinde yolu bu ülkelere düşerse; nereleri gezmeli, nerede kalmalı, ne yemeli, nereleri görmeden asla dönmemeli gibi pratik alternatifli bilgilerin yer aldığı programı **Ali Sami Palaz** hazırlayıp sunuyor.

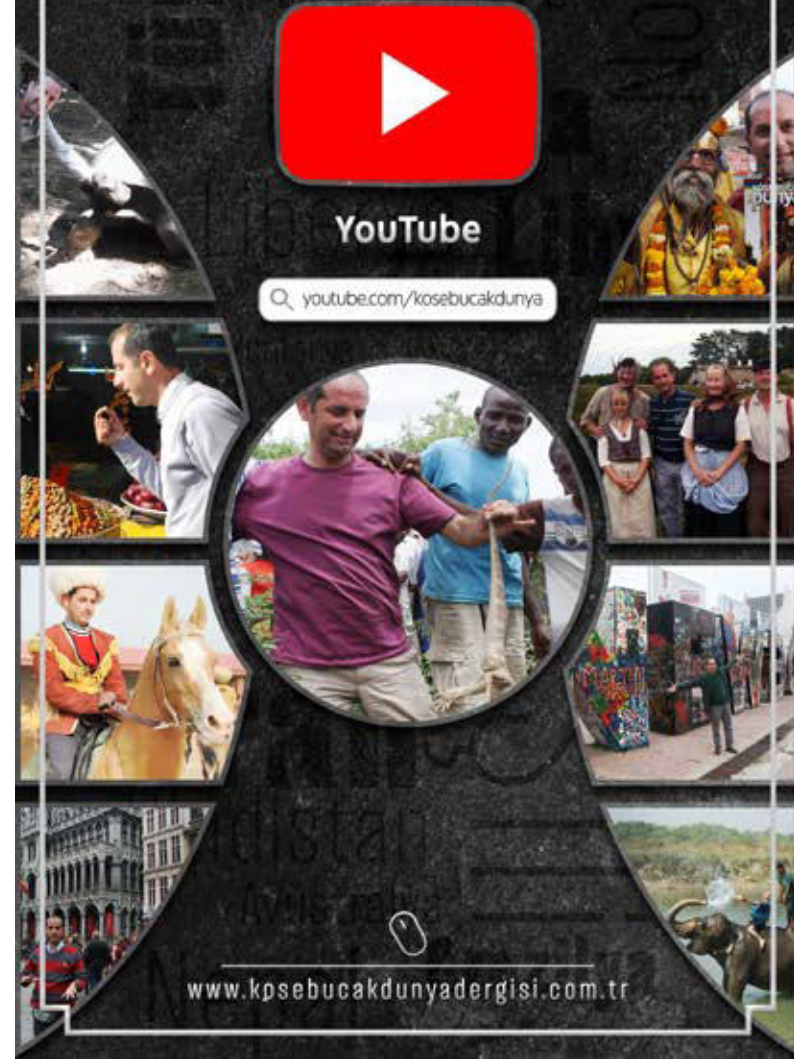
Köşe Bucasak Dünyanın kapıları sizler için açılıyor.

İYİ SEYİRLER

YouTube

youtube.com/kosebucakdunya

www.kpsebucakdunyadergisi.com.tr

Çarık'dan Çıktık Yola

Yazı ve Fotoğraflar: **Levent Pak**

Amerikan Forbes dergisi, son 85 yılda yaşamı değiştiren ve kolaylaştıran 85 buluşu açıkladı. Bu icraatlar arasında Ampul, Penisilin, Jet Motoru, Naylon, Lastik Ayakkabı da var. Listede bizim ilgimizi hikayesini de bildiğimiz lastik ayakkabı çekiyor.

2. Dünya savaşının henüz bittiği, elektriğin bulunmadığı yıllarda, 1922 doğumlu Hidayet Kolcu Lastik ayakkabı yapmak için kolları sıvıyor. Bizde kendisine nasıl başladığını soruyoruz başlıyor anlatmaya; “O yıllarda bakkallık yapıyordum. Yokluk yılları her şey kısıtlı, işler hiçte iyi gitmiyordu. Ben de işlerden memnun değildim ve başka bir iş yapmak için fırsat kolluyordum. Baktım ki insanlar çarıktan muzdarip. Çarık güneşte büzülüyor, altıda hemen deliniyor. Hiç kulla-

nışlı değil ama insanlar ne yapsın, başka seçenekleri yok. İnsanları bu sıkıntıdan kurtarabilmek için 1949 yılının 10. Ayında kamyon lastiğinden ayakkabı yapma fikriyle çalışmalara başladım. 14 Nisan 1950 yılında çalışmalarım sonuç verdi. Altı kamyonun dış lastiğinden, üstü iç lastiğinden oluşan ilk lastik ayakkabıyı yapmayı başardım.” diyor.

Hidayet dede lastik ayakkabı yapımında kullanacağı tüm alet ve aparatı da kendisi yapmış. Elektriğin olmayışı, lastik hammaddesi kauçuğun kolay bulunmaması onu yıldırمامış. Hemen bir ekip kurup seri üretime geçmiş, seri dedikse 12 kişi ile günde 30 çift ayakkabı üretmek büyük başarı olmuş.

Hidayet dedenin ilk müşterilerinden olan İsmail Detseli o yılları şöyle an-

latıyor; “Çağ atlamış gibiydik. Kendi çarığımızı kendimizin yaptığı yıllardı. Çarık yapmak için deri bulmakta o kadar kolay değildi. Birinde ölmüş eşek bulunca çarıklık derimiz oldu diye çok sevinmiştik. Yaptığımız çarıklarda çok dayanmıyordu. O aralar silleli Hidayet Kolcu’nun kamyon lastiğinden ayakkabı yaptığını duydum. Hemen gidip bir tane satın aldım. Çok pahalıydı, bugün için düşünülecek olursa neredeyse eve yeni bir televizyon almış kadardı. Beş yıl kadar kullandığım halde halen tamir gerekecek bir durumu yoktu. Bizden sonra almak isteyenler sıra beklemek zorunda kaldılar.” diyor.

Hidayet Kolcu’nun yaptığı lastik ayakkabıların nam-ı civar illere kadar ulaşmış ayakkabıdan almak isteyenler sıraya girmeye başlamış. Bu arada hidayet dede “26 Ağustos 1952 yılında müracaat edip İHTİRA belgesi (patent) aldım. Artık “Sille Lastiği” markası ile satışlarımızı yapmaya başlamıştık. İlgi çok büyüktü gece gündüz çalışsak da talebi karşılayamıyorduk. Başkaları da yapmak istedi ama beceremediler” diyor.

Yıllarca kamyon lastiğinden ayakkabı üreten hidayet Kolcu’nun yaşlanması ve daha büyük sermayeli firmalarında bu işe girmeleri sonucu bu işi bırakmak zorunda kalıyor. Hidayet Kolcu “Bugün ki tüm ayakkabıların temelinde benim buluşum yatar. Ben bir yere kadar geliştirip getirebildim. O dönemde insanlara bir faydam dokunmuşsa ne mutlu bana.” diyor.

Hidayet Kolcu’yu rahmetle anıyoruz.

SONRADAN KÖYLÜ

M. Günce Akkoyun

Benim gibi bir çok kişi bu tabiri kendine yakıştırıyor olabilir bu aralar. Pandemi ve şartları herkesi köy hayatına daha çok yaklaştırdı, bu bir gerçek.Şehir hayatı ve çalışma hayatı bizi esir almanın yanında, birde köleleştirdi resmen. Apartman dairelerine tıkdığımız yetmezmiş gibi birde kendimize 1 saati zor ayırdığımız sistemin içinde kaybolduk. Ne için kim için çabalıyoruz ?! tartışılır haklı ve haksız yanları çıkar elbet. Ama boş verin şimdi siz bunları. Şimdi ben size yıllarca apartman dairelerine sıkışmış sonunda köy hayatına yarı zamanlı geçiş yapmış biri olarak, hepimizin aklının ucunda olan fakat yapmaya bir türlü cesaret edemediğimiz köy yaşamından

birkaç şey anlatayım.

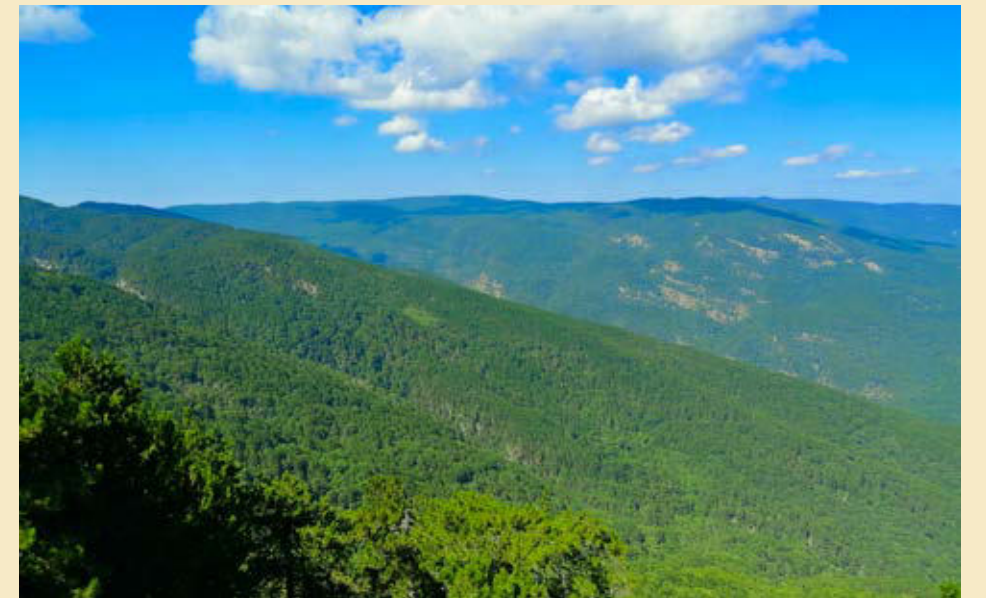
Çalışmaktan ve şehir hayatına olan bağımlılıklıktan tamamı ile kurtulmuş sayılmam. Şehir hayatına olan bağımlılıklarımız çocuklarımızın eğitim hayatı ve çalışma hayatımız. Gerçekten şehirde bizi bunlardan başka bağlayan hiç bir şey yok. 24 saat çalışıp 72 saat dinlenmeli iş hayatımız bizim için en büyük avantaj oldu. İkinci bir avantaj ise köyün merkeze 80 km kadar yakın olması. Eğitimlerinde online devam etmesi tamda aradığımız şey oldu. Artık işten çıkıp köye köyden çıkıp işe gidebiliyoruz. Bu bizim için büyük bir adım.

Bir köyü olmalı insanın. Bazıları

şanslı küçükken yada kısa süreliğinde olsa tanıyor köy hayatını. köy hayatı dediğimizde özgürlük ve kimseye bağımlılık olmaması aslında işin özünü de bu oluşturuyor. Ne büyük lüks günümüz şartları ile karşılaştırdınca. Bazıları ise benim gibi köyden bi haber beton yığınları içinde hayatın normali olarak bunu kabullenip, büyüyüp gidiyor. En çokta benim gibiler heves ediyor bu köy hayatına. Benim hiç köy görmemiş olmam bir süre köyde yaşamış olan eşimde köyü sevmeyeceğim önyargısı oluşturmuş olacak ki, benim sürekli köye gitme arzularım en çokta onu şaşırtıyordu ilk yıllar.

Bizim köyümüz eşimin yıllar önce yaşadığı ancak şimdilerde kimsenin olmadığı çevredeki köylere kıyasla nüfusun en düşük olduğu kimsesiz bir köy diyebiliriz. burayı seçmemizin sebebi kurulu düzen bir evimizin olması, birde merkeze olan yakınlığı. Ama fark etmez inanın illa doğup büyüdüğü olması gerekmez. ayrıca köylerden ev temin etmek hiçte zor değil. Bir köy seçmeli ve oralı oluvermeli. Benimsediğin her toprak memleket kokar.

Konya merkeze 80 km uzaklıkta Beyşehir ilçesine bağlı İsa köyümüz yakınlığı ile iyice cesaret verdi bize her gün çalıştığımız bir işimiz olsa bile buradan gidiş

geliş yapmak mümkün bizce. Küçük oluşu yaşlı ahalisi ve sakinliği ile ana kucağı gibi dindiriyor, bağrına basıyor bizi. Ara ara geldiğimiz zamanlar her ayrılışımızda mutsuz olduğumuzu fark ettiğimizde buraya kısmen taşındık. Şimdi bizde köyün bir parçasıyız. Köy bize çok şey öğretti ama bizde köye çok şey kattık. Teknolojiden ağız tadına köyde bizden çok şey öğrendi bence. Ne güzel tamamladık birbirimizi. Her gün içtiğim sabah keyif kahvesi artık köydeki diğer kadınlarında rutini oldu mesela. çalışmaya öyle alışmışlar ki durmak nedir bilmiyorlar. Heleki kendileri için bir şey yapmak tuhaf geliyordu onlara. Bu zamana kadar çalışmış eleğini duvara asmış insanlara artık keyif zamanı dedik bizde. Birlikte bahçe işledik, balık tuttuk, odun kıydık, kışa hazırlandık, drone uçurduk, müzik dinledik, dublaj yaptık. Çocuk gibi eğlendiğimiz zamanlar oldu.

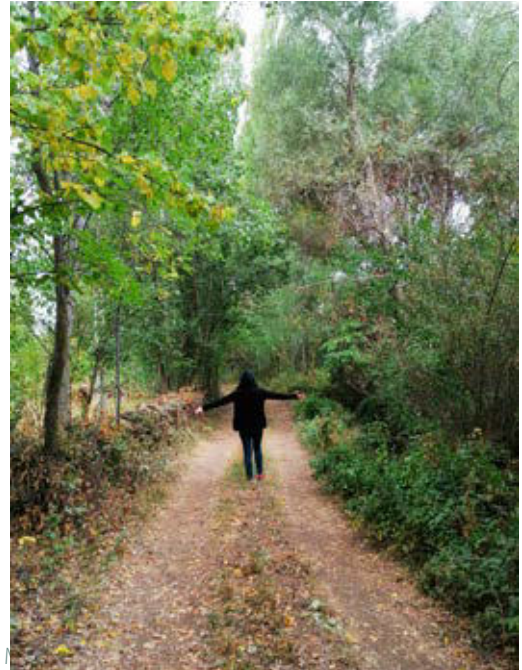
Sabah kalkıp çayı koyduğumda, kuş

sesleri içinde bahçeye hazırladığım kahvaltının tadı şehirdekinden çok başka. Kahvaltı hazırlarken çocuklara tablet vermek zorunda kalmıyorum. dünden kalmış tahtalardan yapmaya başladıkları yapıyı tamamlamak için oyunlarına kaldıkları yerden devam ediyorlar. Bunun için bile her şeyi bırakıp geldiğime şükrediyorum. İki üç günde bir köyün tam ortasından geçen akarsuyun başına gidip balık tutar olduk. Hiç böyle bir tutkumuz yoktu. İlk tuttuğumuz balıktan sonra oda oldu. Birkere gelince oltaya artık oradan ayrılmak mümkün olmuyor. Ama burada vakit harika kaliteli geçiyor. balık için sessiz bekleyiş kulağımda kulaklığımla bazen müzik bazende kitap okuyarak devam ediyor. Birde oltam kıpırdadıysa değmeyin keyfime. Yemeği kurtaracak kadar balık tutmuşsak toplanıp köye döneriz. Yemek telaşı her yerde olduğu gibi burada da bizimle. Akşama kadar yorulan çocuklar erkenden uykuya d alıyor. Kendime ayırdığım koca bir

vaktim oluyor burada. İçimden geçen her şeyi deniyorum; makrome, el işleri, enstrüman, kitabım.. her şeye vaktim var. Yatmak demişken burada öğrendiğim bir şey daha var; bahar aylarında o sabah öter sandığım bülbüller gece bo-

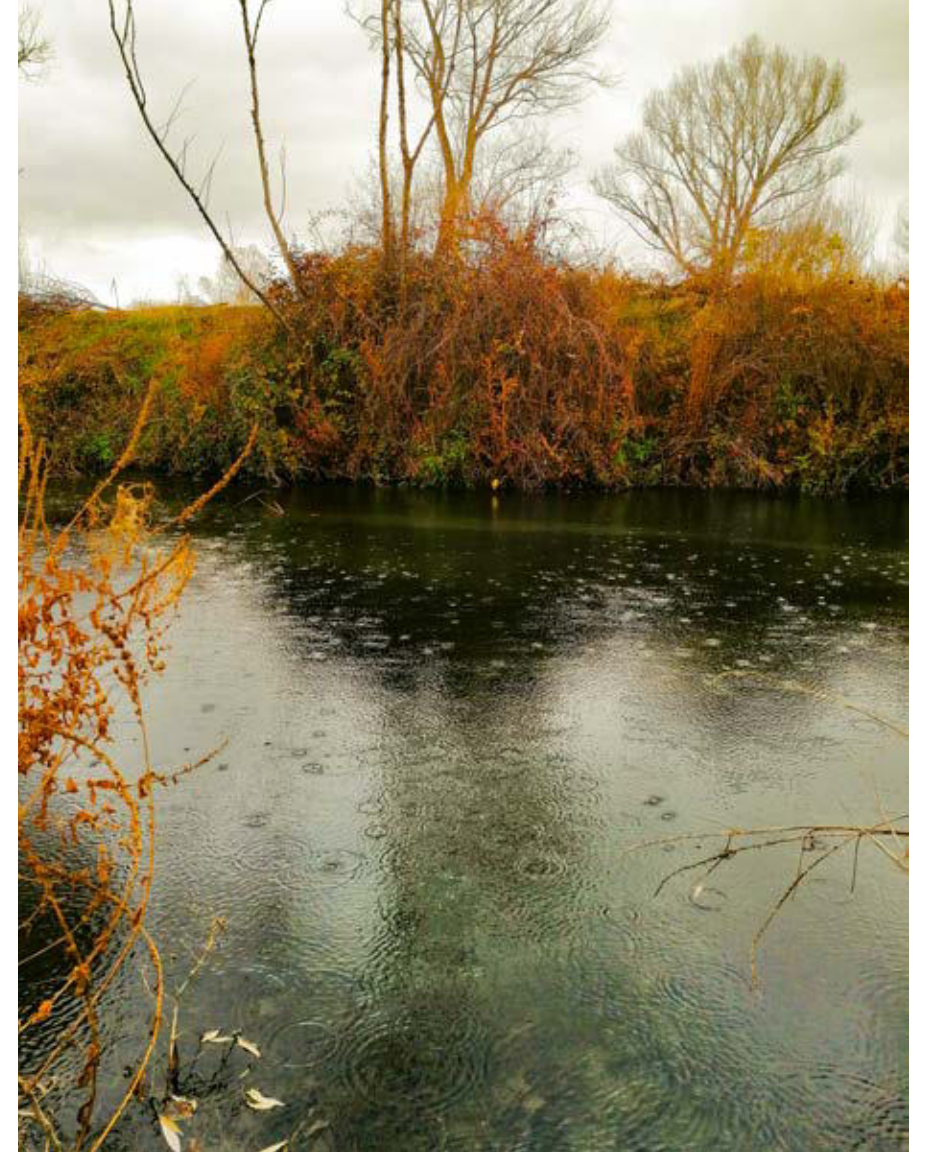

yunca ötüyor sabaha kadar. Geceler cıvı cıvı. Beni şaşırtan bu olayı gece hususi olarak kalkıp bülbüller hala ötüyor mu ki diye yokladığım olmuştur. Keşke dinletebilsem.

Küçük bir çanta hazırlayıp bazen dağlara çıkıyoruz. Tüm günümüzü alıyor çıkması ve inmesi.

Eli boş dönmüyoruz hiçbir zaman. Yabani ot ve mantarlar konusunda köylülerden öğrendiğimiz kadarıyla kekiğimizi, adaçayımızı toplayıp iniyoruz. O günün yemeği ise mantar tabi ki mevsimi ise. Komşularımızdan tüm süt ürünlerini ve yumurtamızı ekmeğimizi temin ediyoruz tertemiz, katıksız. HEP laylaylom değil

köyde de hayat tabi.. yaz demek iş demek. Ekmesi, dikmesi, sulaması, çapası, hasadı derken herkes perişan onuda söyleyelim. İşten gelen akşam sekizde bayılmış gibi yatıyor kimseyi gözü görmüyor. Bu günlerin kurtarıcı yemeği ise bulgur pilavı veya közde patates pişiyor evlerin çoğunda.

En sıcaklar gelince tarhana yapmaya başlıyor tüm ahalisi. Beyşehir tarhanası özeldir. İncecik yapılıp cips gibi tüketiliyor. yanında ceviz ve süt ikram ediliyor. Bu iş el birliği ile yapılıyor ve köyde yapmayan hane yok. O za-

man bizde yapıyoruz. Yapmak için sabah 4 de kalkmam gerektiğini öğrenince vaz geçmeye çalışsam da artık çok geç planlar yapıldı. Gün üzerimize doğarken biz tarhanalarımızı sermiş oluyoruz kurumaya. akşama kadar kuruyor ve topluyoruz . Ben böyle yorgunluk görmedim. Her güzelliğin birde zor yanı var bu hiç değişmeyen bir olgu.Köy hayatı bize bu temiz hava, mutlu çocuklar, kendine değer veren ve vakit ayırabilen kadını veriyorsa her şeye değer. Yarı zamanlı köy yaşamı böyle iyi geldi bize.

Bir köy seçin ve oralı olun.
Benimsediğin her toprak
memleket kokar.

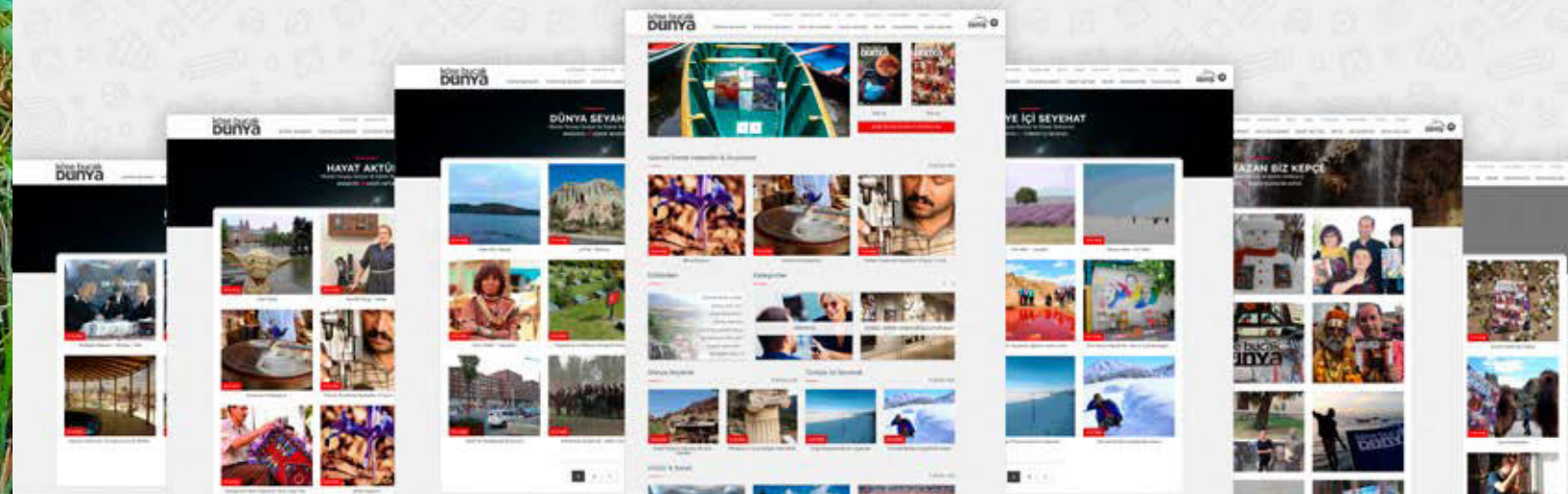

köse bucak
Dünya
WWW.KOSEBUCAKDUNYADERGISI.COM.TR

**Yeni yüzü
ile yayında**

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

Şehrin Kalbinde, Kalitenin Zirvesinde

Bera Konya Hotel; Konya şehir merkezinde, Konya Büyükşehir Belediyesi'nin hemen arkasında yer almakta olup, adeta şehrin kalbinde hizmet vermektedir. Bera Konya Hotel; Konya Tren İstasyonu'na 1 km., Konya Havalimanı'na 18 km., Konya Şehirlerarası Otobüs Terminali'ne 8km. mesafede yer almakta olup, ulaşım anlamında misafirlerine büyük kolaylıklar sağlamaktadır. Konumunun sağladığı avantajlar sayesinde tarihi, kültürel ve popüler ziyaret merkezlerine de ulaşımın kolay olması sebebiyle tercih edilme konusunda bir adım önde yer almaktadır. Başlıca ziyaret edilecek yerlerden olan; Alaaddin Tepesi ve İnce Minareli Medrese'ye 750 metre, Karatay Medresesi'ne 1 km., Mevlâna Müzesi'ne 3.5 km., Şems-i Tebrizi Türbesi'ne 3 km., Tropikal Kelebekler Vadi-

si'ne 9 km., Tarihi Sille Köyü'ne 8 km., Konya Büyükşehir Belediye Stadyumu'na ise 9 km. mesafede olup, tüm bu yerlere otelden ulaşımınız kolaylıkla sağlanmaktadır.

Konya ziyaretlerinizde, sevdikleriniz ve aileniz ile beraber güven içerisinde konaklayabileceğiniz otelimizde; 38 Standart Oda, 37 Superior Oda, 10 Triple Oda, 10 Köşe Delüks Oda, 20 Delüks Suit Oda, 19 Aile Suit Odası, 2 adet Engelli Odası ve 1 Kral Dairesi ile toplam 137 oda bulunmaktadır. Düğün, nişan, kongre, toplantı, mezuniyet ve özel davetlerin düzenlenmesine uygun farklı büyüklüklerde 4 adet salonumuz ile özel günlerinizde de sizlere en iyi hizmeti sunmayı amaçlıyor ve en güzel anıları sizlerle beraber biriktiriyoruz.

Yıllardan bu yana, Türk mutfağı ve yöresel

lezzetler konusunda misafirlerine en iyi ve en geniş yelpazede hizmetler sunan otelimiz, değişmeyen lezzet anlayışı ve misafirlerine sunmuş olduğu kaliteli hizmetleri sayesinde adından söz ettirmeye devam etmektedir. Konya mutfağına ait birçok yemeği tadarken, Türk mutfağının da en güzel yemeklerine yine Sadabad Restoran'ımızda sahip olabileceksiniz.

Yeni başlayacağınız güne Fitness merkezimizdeki çalışmalarınızdan sonra zinde bir şekilde başlayabilir, yoğun ve tempolu geçen gününüzün tüm yorgunluğunu ise saunada ter attıktan hemen sonra Türk hamamında keyifli bir dinlenmeye çevirebilirsiniz.

Bera Alanya Otel

Bera Alanya Otel 'Yeni Dönemin' Hizmet Kalitesini Belirliyor.

Antalya bölgesinin önemli turizm tesislerinden olan Bera Holding bünyesinde hizmet veren Bera Alanya Otel, 29 Haziran 2020 tarihi itibarı ile TSE'nin denetiminden geçip Güvenli Turizm Sertifikasını alarak misafirlerini ağırlamaya başladı.

'Turizmde güven' anlayışı ile yeni döneme hazırlanan Bera Alanya Otel, misafirlerine yeni normal dönemde güvenli bir konaklama deneyimi sunuyor. Görkemli mimarisi, altın rengi kumsalı, turkuaz rengi denizi, muhteşem bir manzara ve gelenekselleşen misafirperverlik anlayışıyla hizmet veren Bera Alanya Otel, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından başlatılan Güvenli Turizm Belgelendirme Programı kapsamında düzenlenen Güvenli Turizm Belgesi'ni aldı. Yeni süreçte güvenli, sağlıklı ve rahat bir ortamda tatillerini geçirmelerini sağlamak için tüm ekibiyle son derece titiz ve detaylı bir çalışma yürüten tesis, misafirlerini ağırlamak için hummalı bir hazırlık içinde.

"TSE'nin denetiminden geçip Güvenli Turizm Sertifikamızı aldık"

Bera Alanya Genel Müdürü Ruhut Ülgen Cengiz, Bera Alanya Otel'in 2007 yılında

hizmete başlayarak bugüne kadar hizmetine devam ettiğini söyledi. Cengiz, "Bu yıl 15. hizmet yılındayız. 2021 yılı için erken rezervasyon seçenekleri ile misafirlerimize şimdiden tatil planları için olanak sağlıyoruz. Tesisimizi yeni dönemde hizmete hazırlarken geçen yıl ki deneyimlerimiz ışığında misafirlerimizin güvenliğini odağımıza alarak sorunsuz bir tatil dönemi geçirmelerini arzu ediyoruz. TSE'nin denetiminden geçip Güvenli Turizm Sertifikamızı geçen yıl almıştık. Kültür ve Turizm Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ve valiliğimizin vermiş olduğu genelgeler doğrultusunda hazırlıklarımıza devam etmekteyiz. Biz bu hizmetlerin genelini zaten yapıyorduk ama pandemi dönemi olması nedeniyle büyük bir titizlikle bu uygulamaları hayata geçiriyoruz" dedi.

"Korona virüs tedbirlerine dikkat ediyoruz"

Aldıkları pandemi tedbirlerinden dolayı geçen yıl konaklayan otel misafirlerimizden son derece olumlu geri bildirimler aldıklarını aktaran Cengiz, "Umarım bu süreci en kısa sürede geride bırakmış oluruz. Bera Holding ve Bera Alanya ailesi olarak hem istihdama katkı olarak hem de ekonomiye katkı adına tesisimizde hizmete devam etmek amacındayız. Yeni süreçte

güvenli, sağlıklı ve rahat bir ortamda tatilinizi geçirmenizi sağlamak için tüm ekibi-mizle birlikte son derece titiz ve detaylı bir çalışma yürütmekteyiz. Yıllardır büyük bir özenle, her alanda takip ettiğimiz temizlik ve hijyen standartlarımıza bu dönemde daha hassas yaklaşarak gerekli tüm önlemlerimizi aldık" ifadelerini kullandı.

"Misafirlerimizin gönül rahatlığıyla gelip burada tatil yapmalarını tavsiye ediyoruz"

Hali hazırda erken rezervasyon kampanyalarını yürüttüklerini söyleyen Cengiz; "Ekip arkadaşlarımızla beraber rezervasyonlarımızı daha nasıl artırabiliriz diye çalışmalar yapıyoruz. Gelecek olan misafirlerimizin de gönül rahatlığıyla burada tatil yapmalarını tavsiye ediyoruz. Bizler hazırız, misafirlerimiz eksiksiz bir şekilde hiçbir sıkıntı yaşamadan hizmetten faydalanmasını amaçlıyoruz. Bera Alanya Ailesi olarak siz değerli misafirlerimiz ile tekrar bir araya gelmekten büyük heyecan duyuyor ve sizlere tekrar 'Hoş geldiniz' demek istiyoruz! Aştığınız Bera Alanya konforunu, kalitesini ve hizmet standartlarını yeniden sizlere yaşıyor olmak ve Bera Alanya'da yepyeni deneyimlere sizlerle birlikte yelken açma fikri bizleri inanılmaz motive ediyor" diyerek sözlerini tamamladı.

TAYLAND'DAN İKİ İLGİNÇ PAZAR

Yazı ve Fotoğraflar: Ali Sami Palaz

Bu iki pazarı görünce insanın ‘Başka yer mi bulamadınız’ diyesi geliyor. Aslında pazarın biri yer bulamamaktan bir diğeri de ihtiyaçtan oluşmuş.

İÇİNDEN TREN GEÇEN PAZAR

Tayland’ın başkenti Bangkok’a 60 Km uzaklıktaki Samut Songkhram eyaletinde bulunan Maeklong şehrinde bulunan pazar, dünyanın her yerinden ziyaretçilerin ilgisini çekiyor.

Pazarın satıcıları her gün erken saatlerde tezgâhlarını açıyor, sanki çok normalmiş gibi günde sekiz defa geçen tren için tezgâhlarını toplayıp, tekrar seriyorlar. Peki, bunu neden yapıyorlar? Neden bunca eziyete ve tehlikeye katlanıyorlar? İşte cevabı.

Pazarın hikâyesi 80’li yılların sonuna dayanıyor. 1984 yılında, son istasyonun olduğu bölgede bulunan bu pazar ilk kez, bir iki tezgâhla yolcuların yeme içme ihtiyaçlarını karşılamak için kurulmuş. Daha sonra başka tezgâhlar eklenmiş. Ayrıca bölgede yerleşim ve nüfusta

artınca pazar yerel halkında ihtiyaçlarını karşıladığı bir pazar haline gelmiş.

Bıkmadan usanmadan defalarca ziyaret ettiğim pazarda, tren gelmeden birkaç dakika önce anons yapılıyor. Satıcılar şemsiye ve tezgâhlarını toplamaya başlıyor. Bunu o kadar pratik hale getirmiş-

ler ki neredeyse saniyeler içinde şemsiye ve sattıkları ürünleri trenin önünden çekiyorlar. Balık tezgâhı altında tekerlek var, dokununca içeri giriyor, şemsiyeler, bir dokunuşla toplanıyor. Bazı ürünlere dokunmuyorlar, tren değmeden üzerinden geçiyor. Daha tren geçerken arkada kalan tezgâhlar vakit kaybetme-

den serilmeye başlıyor. Yani tren daha pazardan geçerken öndeki tezgâhlar toplanırken arkasındaki tezgâhlar açılmaya başlıyor. Böylece tüm dünyadan turist çeken ilginç bir görüntü ortaya çıkıyor. İlginç olan başka bir şey ise bugüne kadar pazarda hiç kaza yaşanmamış olması. Yazının sonunda vereceğim Youtube adresimizden pazar ile ilgili videomuzu izleyebilirsiniz.

BU PAZAR YÜZÜYOR

Bangkok şehrine 100 km uzakta kurulan bu pazarın tarihi çok eskiye dayanıyor. 1866'da Kral 9. Rama emriyle Mae Klong ve Tha Chin Nehirlerini birbirine bağlamak için 32 km uzunluğunda Kanal açılmış. Kanala bugün bilinen adıyla Damnoen Saduak adı verilmiş. Zaten köyleri su üzerinde bulunan civardaki köylülerin ürünlerini bu kanalda tekne üzerinde satmalarına

izin verilmiş. Çok uzun yıllar doğal alış verişin yaşandığı pazarın turistler tarafından ilgi gördüğünü fark eden Tayland Krallığı 1971 yılında bir çalışma başlatıp burayı tüm dünyada bilinen bir yer haline getirmeyi başarmış. Bugün Tayland da bulunan yüzlerce yüzen pazardan en meşhuru bu pazar.

Yüzen pazardan kastettiğimiz alış verişin küçük kayıklar üzerinde su üzerinde yapılıyor olması. Daha öncede belirttiğim gibi civar köyleri su üzerinde olan köylüler, küçük sallarına yetiştirdikleri ürünleri koyup köy köy ev ev dolaşıp satıyorlarmış. Zamanla uygun olan yerlerde, belli günlerde topluca tezgâh açmaya başlamışlar. Böylece yüzen pazarlar oluşmaya başlamış. Bu pazarlardan biri olan Damnoen Saduak ünlenip turistik hale gelmiş.

Rehberimiz bineceğim salı gösteriyor biniyorum en öndeyim. Arkamda Koreli altı kişi daha var. Selfi çekip bir saat sürecektir tura başlıyoruz. Satıcıların büyük bir kısmı normal alış verişe odaklanmışken diğerleri turist teknelerine kanca atıyor. Solumuzda ki salda öğle yemeğini diğer bir saldan almaya çalışan mango satan adam, sağımda bana magnet satmaya çalışan satıcı. Sallar bir birine sürte sürte ilerliyor. Meyve satan sal yada kızarmış muzcunun Salı uzanabileceğin mesafede.

Pazarın sonunda kanaldan nehre çıkıyoruz. Su üzerinde evler, altında tünemiş timsahlar gözümüze geliyor...

Bu iki pazarla ilgili videoları izlemek isterseniz,

Kısa videolar için:

[YouTube Köşe Bucak Dünya](#)

Uzun videolar için:

[YouTube Ali Sami Palaz](#)

PORTFOLYO

Durmuş Ceylan : 1978 Karaman doğumluyum.ilk orta ve lise tahsilimi Karaman'da tamamladım. Üniversite eğitimimi Süleyman Demirel üniversitesi fen edebiyat fakültesi tarih

bölümünde tamamladım.2000 yılında Sivas a öğretmen olarak atandım. 2003 den beri Karaman da öğretmen olarak meslek hayatıma devam ediyorum. Evli ve iki kız babasıyım.

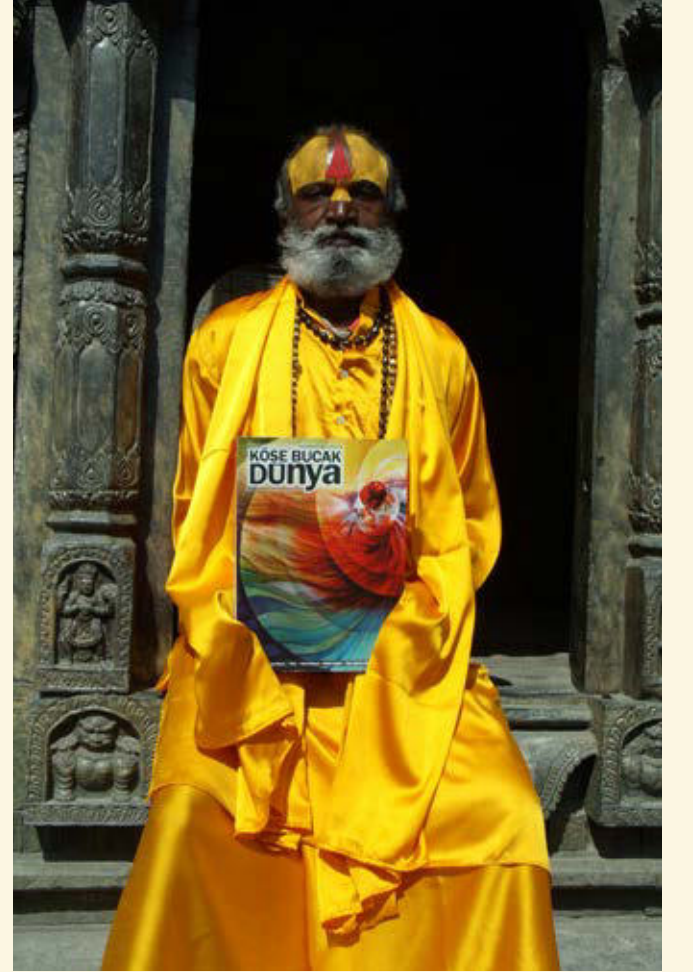
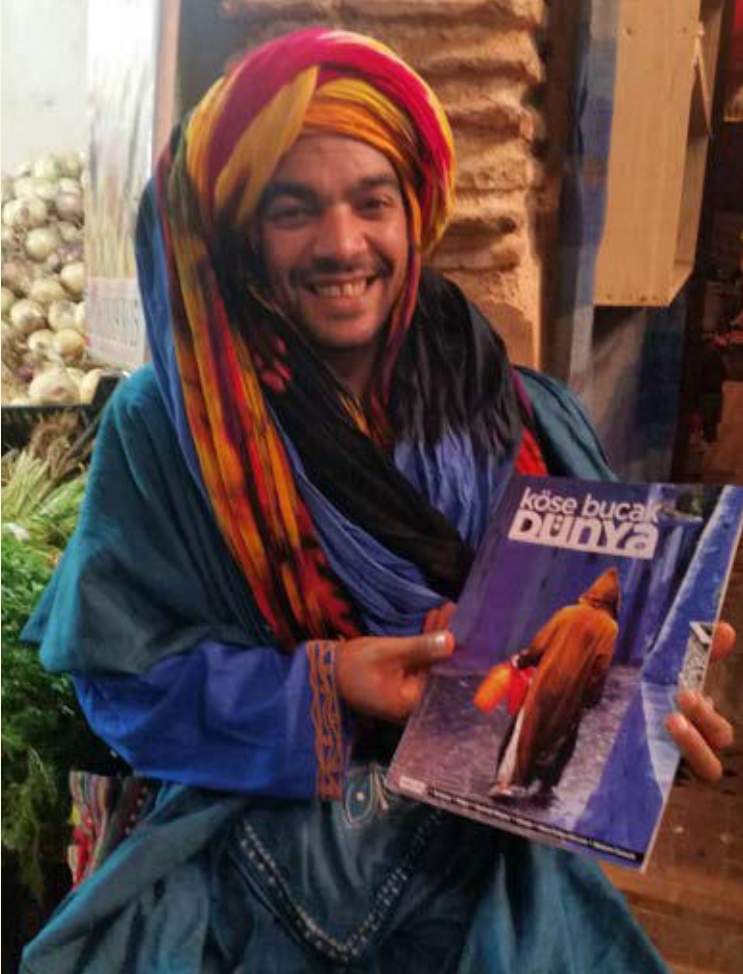
Fotoğrafa 2012 yılında başladım. Belgesel ve insan konulu fotoğraflar ilgimi çekmekte

DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE

İziSüt

+90 332 355 37 95

Fatih Mahallesi İnce Mehmet Sokak 42030 Karatay / KONYA - TÜRKİYE

www.izisut.com.tr

izisut@izisut.com.tr

K - Q
TSE-ISO-EN
900

G - F
TSE-ISO-EN
2200